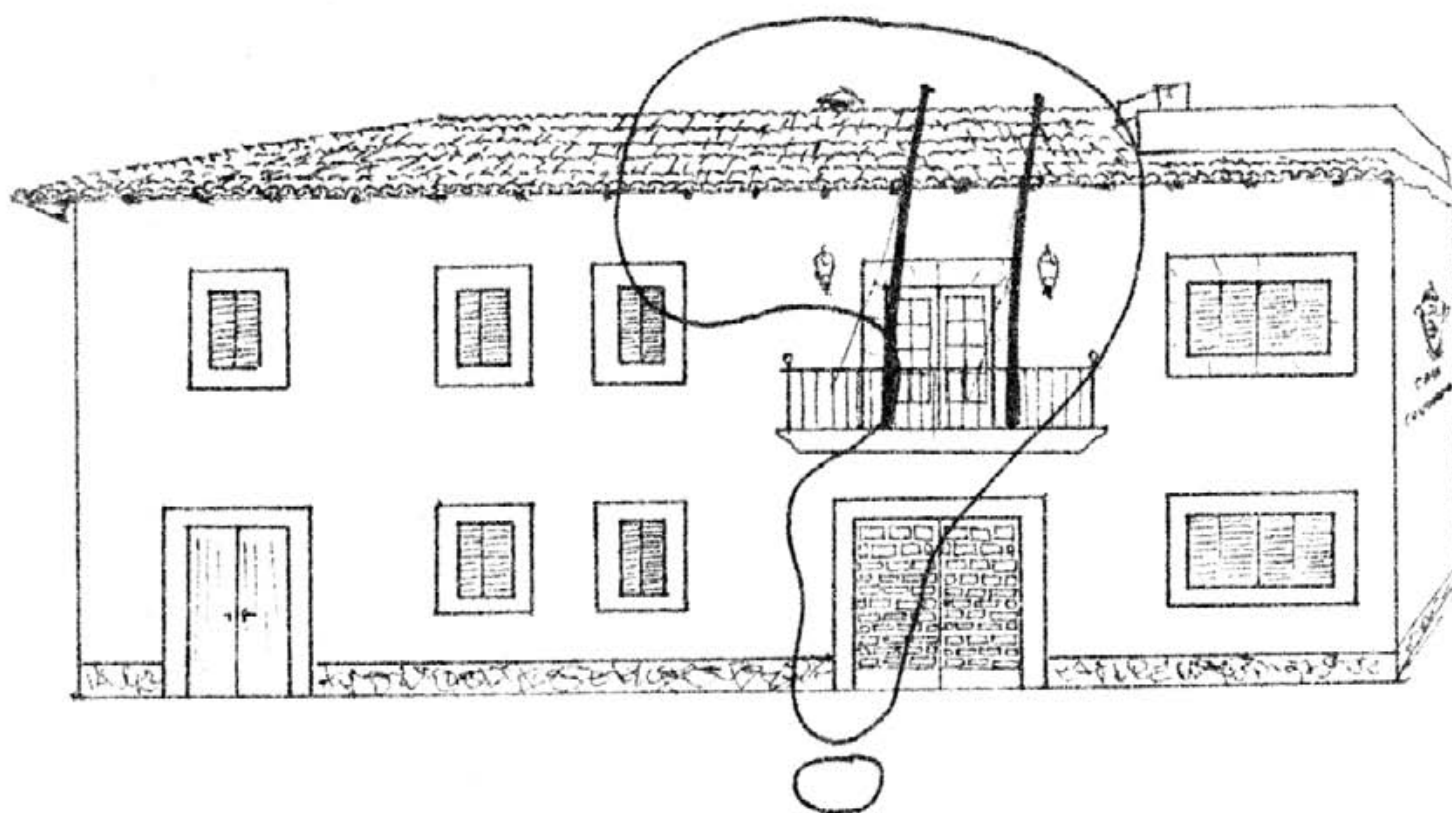

Veïnats

Revista informativa i cultural per Calvià i Es Capdellà
Nº de dipòsit legal: P.M. 1/1.983.

ap
Alianza Popular

PDP
Partido Demócrata Popular

PCE
PCIB

PSM
Partido Socialista de Mallorca

PSOE
Partido Socialista Obrero Español

UNIO
MALLORQUINA

Preu: 35 pessetes.

Número 5. Abril, 83

INDEX

<u>Tema</u>	<u>Pàgina</u>
ELECCIONS MUNICIPALS Entrevistes	
als cps de llista	1
Editorial	2
El Cantor y no la Canción	3
El Plenari Ordinari d'Abril	5
Reflexiones preelectorales para	
apolíticos	7
Noticiario Local	10
Entrevista de Actualidad	12
El Cine que viene	14
Tema Polémico	15
El premi del mes	16
Más Polémica	17
La Balanguera	19
Lea y Escoja	20
Creació	22
Licitemus	23
Xerrados de Café	26
Verd	31
Dites, gloses i refranys populars ...	34
Tassa i mitja	35
Es Parvulari	36
Esports	38
Pasatiempos	41

Col·laboradors:

Carme López.	Maria Juaneda	Joan Vidal.
Antoni Pallicer	Nati Pallicer	Fca. Amengual
Joan Rubio.	Mateu Amengual	Joan Lladó
Xisca Esteve	Pep Suárez	Carme Canet.
Jaume Santandreu	Manel Domènech	Xisco Mulet.
Maria Oliver.	Joan Joan.	

Han coordinat : Pep Rubio i Manel Suárez.

Agraïm a l'Ajuntament el que ens hagi deixat les seves màquines per poder fer aquesta edició de Veïnats.

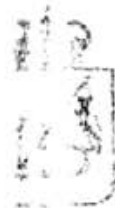
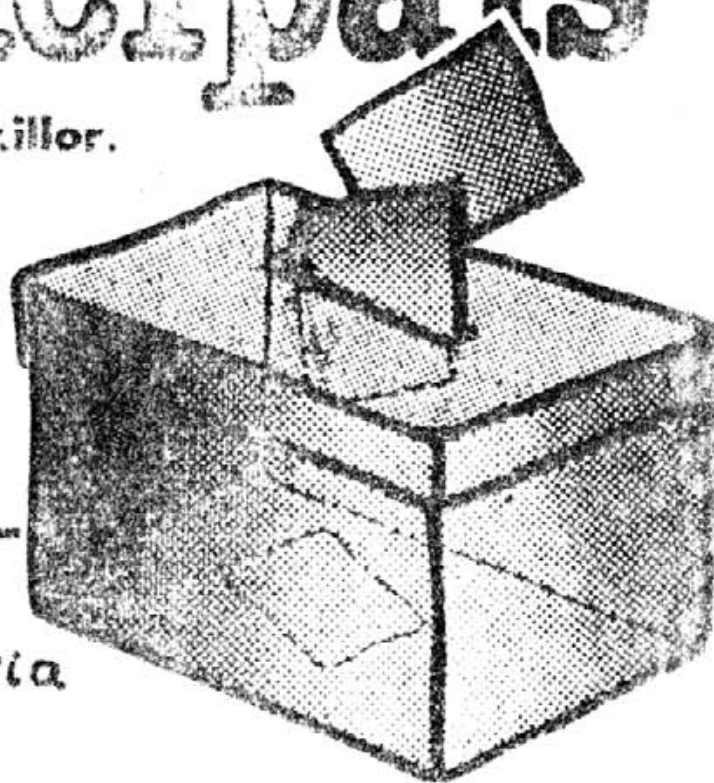
ENTREVISTES ALS CAPS DE LLISTA

VOTA

eleccions municipals

aconseguir una ciutat millor.
responsabilitat de tots

día 8 de maig

Ajuntament de Calvia
CAMPANYA INSTITUCIONAL

Dia 8 de maig tenim l'obligació moral de votar.

Però a Calvià i a Es Capdellà i a les altres poblacions del terme aquesta obligació ho és més que a moltes altres bandes de Mallorca i fins i tot de l'Estat Espanyol.

Perquè dic això? Perquè aquí cinc partits polítics se juguen una tallada molt grossa: L'administració durant els quatre anys que vendran de més de 650.000.000 de pessetes cada any.

Heu de comptar calvianers i capdellaners que amb aprop de 360 vots un partit pot col·locar un dels seus candidats com regidor i amb aprop de 3.200 vots o manco, un partit pot tenir la majoria absoluta dins el nostre Ajuntament i la possibilitat de ser l'amo i senyor durant els quatre anys que ara començaran.

Entre Calvià i Es Capdellà se pot contar que podem donar uns 1.800 vots més o manco, per tant queda demostrat el pes del nostre vot a les eleccions municipals.

Davant l'importància del nostre vot s'han de fer dues coses:

- 1^a. Votar TOTS. Que la nostra participació sigui del 100 per 100.
- 2^a. Estudiar molt bé el programa de cada partit i votar tinguent ben en compte el partit que ofereixi el programa més bo per les necessitats del terme i que doni majors garanties de que complirà tot el programa.

Per a les eleccions autonòmiques, ja que son noves dins la nostra darrera història, donem-les un vot de confiança i que la nostra participació sigui també absoluta. Que el Consell General rebí una forta empenya per part nostra: LA POLITICA DE TOTES LES BALEARS EN SORTIRA BENEFICIADA.

Perque vos resulti més fàcil estudiar el programa dels 5 partits que se presenten: AP, PCIB, PSE, PSOE i UM, a continuació vos oferim una llarga entrevista amb cadascun dels 5 candidats a batle: Rafel Xamena per Alianza Popular; Anselmo L. Martín per el Partit Comunista de les Illes Balears; Jaumià Amengual per el Partit Socialista de Mallorca; Francesc Obrador per el Partit Socialista Obrer Espanyol; i Carlos Alabern per Unió Mallorquina.

ENTREVISTAM EN ELS CAPS DE LLISTA

Aquesta és la Entrevista que Veïnats va fer en els 5 Candidats a ocupar el càrrec de Batle de l'Ajuntament de Calvià. A cada un d'ells se'ls varen fer les mateixes preguntes, amb la intenció de després poder contrastar les contestacions. Les vos oferirem per ordre alfabètic, per evitar especulacions. En lloc del nom del Candidat posarem les sigles del Partit, així tendrem: Rafel Xamena per A.P. (Alianza Popular); Anselmo Martín per P.C.I.B. (Partit Comunista de les Illes Balears) en qualitat d'independent; Damià Amengual per P.S.M. (Partit Socialista Mallorquí); Paco Obrador per P.S.O.E. (Partit Socialista Obrer Espanyol) i Carles Alabern per U.M. (Unió Mallorquina). A l'hora de transcriure les contestacions respectarem l'idioma en que ho va fer cada un. Per acabar dir-vos, només, que aquí no hi ha cap tipus de comentari nostre, ens limitam a transcriure el que els cinc candidats ens contestaren, sense voler afavorir-ne cap. Aquí les teniu.

Veïnats.- La primera pregunta era que ens donassin el seu perfil biogràfic.

Rafel Xamena, A.P.: Nom: Rafael Xamena Matas. 41 anys. Casat amb dues filles. Va néixer a Palma, té la seva residència a Calvià, on est' empadronat desde fa 3 anys, encara que la seva relació amb el nostre poble ve de 13 anys enrera. Es dedica al comerç. Les seves afec-cions són la família, la feina i la política. El seu polític més admirat és Fraga. És el Pressident d'A.P. Calvià i un dels seus fundadors, a la vegada és membre de la junta local del Partit a Mca.

Anselmo Martín, P.C.I.B.: Anselmo Lorenzo Martín Portillo de 28 años, Casado y con dos hijos. Nació en Sevilla y vive en Calviá desde el 1.974, actualmente ha fijado su residencia en la Urbanización Galatzó. Trabaja en la Hostelería, en la Recepción. Sus aficiones se ven bastante recortadas por la militancia política, sindical y trabajo, practica, cuando puede, la natación. Su político más admirado es Anselmo Lorenzo, patriarca de los anarquistas españoles, proviene del movimiento anarquista andaluz.

Damià Amengual, P.S.M.: Damià Amengual Mas, de 69 anys, casat, jubilat. Va néixer a Calvià on encara viu. Les seves afeccions són la caça i la política. Admira als polítics honests i els que posen abans els interessos del poble en els seus propis, en aquest cas, admira a Felipe González.

Francesc Obrador, P.S.O.E.: Francesc Obrador Moratins, de 41 anys, fadrí, va néixer a Ciutat. Fa ja 15 anys que fa feina en el nostre Terme, no sempre en el mateix lloc, de Tècnic Contable dins la Hosteleria. Desde fa tres anys ha fixat el seu lloc de residència a Santa Ponça. Es el Secretari General D'U.G.T. a les Balears. Li agrada llegir, anar al cinema i, damunt tot, la relació amb els amics. Se defineix com admirador de persones, en aquest cas es refereix a Fèlix Pons com a persona i per la seva talla humana.

Carles Alabern, U.M.: Carles Alabern Montis, de 46 anys, casat amb 3 fills, va néixer a Palma, fa 20 anys que viu a Calvià, encara que hi ha passat tota la seva vida. Es Tècnic Agrícola, i les seves afeccions són el camp, la mar i els esports. Admira a Jeroni Albertí i Miquel Reica.

Veïnats.- Ens pot fer el resum del seu programa general per a tot el Terme ?

A.P.-Passa prr varis punts,resumint podem dir que es es tractat de millorar i acondicionar les partis de vies i obres, platges,les ecoles i guarderies,fer residències per la 3ª edat, desenvolupar un pla destinat a incentivar l'agricultura i la ramaderia.Donar una atenció especial a l'Ordre Públic i en especial a la Polcia,així com eixamplar les xerxes d'aigües i fomentar l'esport i la cultura.En quan a turisme s'ha d'aconseguir la seva desestacionalització i anar a millorar el terme amb construccions mallorquines,zones ajardinades i llocs de passeig, en resum,crear la verdadera identitat del terme turístic a nivell local,nacional o internacional.

P.C.I.B.-Defenderemos la participación ciudadana y los intereses populares.Proponemos la realización de una política sanitaria dirigida por el Ayuntamiento orientada hacia los trabajadores,realizar inversiones que creen puestos de trabajo, la creación de viviendas sociales para eviatar la especulación que existe en Calviá..Creación de nuevas guarderías y plazas de E.G.B.,especialmente en la Urbanización Galatzó y en Son Berrier.Creación de centros culturales.Acabar con la especulación y salvar las zonas de interés ecológico.Crear locales para jubilados dirigidos por ellos mismos.Seguir una política anti-estacional para con el turismo y de participación de los hoteles,trabajadores y comerciantes.Realizar una función preventiva de la delincuencia y informadora de la Policía.En cuanto a impuestos que paguen más los que más tienen.

P.S.M.- Similar en els altres.Recolçarem a la joventut,esports,les Associacions de Veïns,culturals,esportives,etc.

P.S.O.E.- Passa per la unificació d'un Terme.Desenvolupar tota una política d'unificació del Terme entorn d'aquesta activitat fonamental que és el turisme.Pensem que els muni-

cipis es classifiquen per la seva principal activitat econòmica, la de Calvià és el turisme, la qual cosa vol dir que s'ha de projectar tot el municipi entorn d'aquest objectiu i s'ha de repartir la riquesa del municipi entorn del turisme, això no vol dir que tota la riquesa hagi de ser per les Costes, nosaltres estem en contra de que els beneficis de les platges siguin per qui els explota, això és un concepte negatiu del que és el terme turístic, la platja és part d'un municipi integrat i que, per tant, la riquesa s'ha de distribuir equitativament i solidariament dins tot el Terme.

U.M.- Com que el motor principal de l'economia del nostre Terme és el turisme, s'ha de dedicar el màxim esforç cap aquesta activitat, millorant l'entorn, la circulació, els aparcaments, una major seguretat ciutadana, etc. Farem una política realista en quan a educació i cultura es refereix, promouent una Fundació cultural, si miram l'Urbanisme és clar que desendoluparem el P.G.O.U., fent una política de creació de parcs naturals, acabant també, amb el fet de tirar les aigües brutes a la mar, volem que pugin cap a l'interior perquè els agricultors puguin emprar-les. Hem de recolgar a la Petita indústria. Per ordenar la part dels transports públics procurarem crear un reglament del taxi, i millorar la qualitat del transport acondicionant horaris i recorreguts.

Veïnats.- Volem saber el seu resum del programa per Calvià i Es Capdellà.

A.P.- Basta mirar el resum que en feim en el programa que distribuim. Com a punts comuns tenim la residència de

vells, la xerxa d'aigües, l'asfaltat de carrers i les festes patronals. Llavors, ja com a més específics per Calvià hi ha aconseguir una major il·luminació i vigilància policial, fer la plaça nova, una piscina, treballar la casa de cultura i desenvolupar les zones verdes.

A Es Capdellà fer l'aula que manca a l'escola, ajardinar les places, fer les obres pel dispensari, eixamplar el cementiri i fer una guarderia i un camp de futbol.

P.C.I.B.- Solucionar los problemas de agua potable y alcantarillado. Favorecer el regadio con agua depurada. Cuidarnos de los caminos de acceso, potenciar la vida de los pueblos, mejorando su estructura y servicios.

P.S.M.- Durant els passats 4 anys he demostrat que he aprovat tot el que, més o manco, era bo per Calvià i Es Capdellà. Hi ha d'haver aigües brutes i notes per tot.

P.S.O.E.- No han de ser ciutats dormitori, sinó que s'han d'integrar dins aquest desenvolupament econòmic. Han de ser ciutats i pobles vius, amb una activitat econòmica capaç de donar il·lusió a la gent que hi viu. No només s'han de fer coses a Calvià i Es Capdellà, sinó que s'hi han de traslladar activitats econòmiques i industrials del terme.

S'han de potenciar com a nuclis de vida i de vivència del Terme. Com a capital d'un Terme turístic que té 13 nuclis de població, el seu centre natural toca esser el nucli urbà de Calvià i Es Capdellà.

U.M.- S'ha d'aconseguir una presència més forta dins tot el terme dels dos pobles, hi hem d'acostar els turistes. Hem de fer la Plaça Nova a Calvià, dur les aigües en els dos pobles, fomentar la construcció de vivendes socials. En quana esports, fer un camp de futbol a Es Capdellà, a Calvià un poliesportiu i millorar o eixamplar el camp de futbol. Hem d'eleva el nivell cultural en els nostres pobles i fer que la gent s'interessi en aquesta activitat, potenciar la Casa de Cultura

de Calvià fent-la museu i sala d'exposicions. Volem fer una revisió de l'enllumenat públic, fent-lo d'acord amb el poble. Aconseguir una apotecaria per Es Capdellà i fer-hi el dispensari. Dur aquí les aigües depurades perquè l'agricultor se'n aprofiti. Fer una altre aula a l'escola d'Es Capdellà i una guarderia. Adobar la carretera que va de Calvià a Palma Nova ...

Veïnats.- Quines àrees tenen destinades els membres de la seva llista ?

A.P.- Encara és massa prest per saber-ho.

P.C.I.B.- No vamos en plan de equipo gobernante, en este sentido somos realistas. Nuestra misión es que el eslabón de los pactos de izquierda de 1.979 no se rompa. Queremos que el concejal o dos concejales que podamos sacar, garanticen que el P.S.O.E. hará una política de izquierdas.

En Octubre del 82 los sindicalistas nos reunimos porque veíamos que en los partidos de izquierdas no figuraban las preocupaciones de los trabajadores, tuvimos unos contactos con el PCUB que asumió nuestros planteamientos y nosotros asumimos su programa. Nos dieron 5 puestos en su candidatura y aquí estamos; todos somos sindicalistas, pero trabajadores no liberados, que desempeñamos nuestro horario de trabajo.

P.S.M.- Hem tengut en compta que els primers de la llista siguin de Calvià o Es Capdellà. Les àrees encara no les tenim encomanades.

P.S.O.E.- Són totes aquelles per les que professionalment estan preparats. Així, el número 2, José Ruiz, durà la Governació interior.

El 3, Xisco Mulet, Mestre, junt amb l'altre, la part de Cultura.

El 4, Margarita Nájera, economista, es preocuparà de la inversió econòmica i de projecció turística del municipi.

El 5, Miquel Oliver, enginyer, la part d'urbanisme.

El 6, Pedro Calvo, la part de relacions amb organitzacions a nivell intern.

Aquestes són les àrees més importants que tenen destinades cada un, a part que també n'hi haurà una d'obres i serveis, però vaja, encara no el tenim especificat.

U.M.- Una àrea representativa de tot el terme, sobre tot de totes les que han de dur l'Ajuntament endavant: turisme, urbanisme, problemàtica terme, obres, transports sanitat, etc.

Veïnats: Quin és el seu pressupost per aquesta campanya ? D'on treuen els doblers ?

A.P.- 600.000 pessetes, tretes de les ajudes dels afiliats. No rebem res del partit perquè tenim autonomia pròpia.

P.C.I.B.- Los independientes hemos aportado 30.000 pesetas y creemos que el partido aportará otro tanto.

P.S.M.- Anam fent. Som d'un partit molt pobre, ens ha ajudat una mica amb 3.000 programes. Ho basam en la feina dels membres de la nova llista.

P.S.O.E.- Tenim una ajuda del propi partit que ens dona 150.000 pts. per fer la campanya, a part, amb la venda d'uns bons confiam treure entre sis centes i vuit centes mil pessetes, que són el que, més o manco, gastarem.

U.M.- No el sabem, feim un esforç del laborant amb el que podem. Tenim uns bons per ajudar a la campanya. Els doblers surten de l'aportació dels nostres simpatitzants. El partit ens dona una subvenció no totalment econòmica.

Veïnats.- Quants d'afiliats tenen al Terme ?
I en els pobles ?

A.P.- En el Terme 200 afilitas, en els pobles uns 43.

P.C.I.B.- 60 ó 70 afiliados, militantes activos, luego estamos los independientes que hacemos mayor este número.

P.S.M.- En el Terme no ho sé. En els pobles uns 15 ó 16.

P.S.O.E.- En el Terme de 120 a 130 afiliats, militants. A Calvià i Es Capdellà tenim molt poca afiliació, però pensam desenvolupar-la més, creant un local.

U.M.- Uns 200. A Calvià 25 i altres a Es Capdellà.

Veïnats.- On està localitzada la Seu del seu partit?

A.P.- A Calvià.

P.C.I.B.- La militancia base esté en la Urbanización Galatzó, pero no tenemos local. El núcleo del PCIB estaba en Capdellà, en casa de Manuel Doménech.

P.S.M.- Encara no en tenim. Buscam una casa per posar-li. Ens reunim allà on podem.

P.S.O.E.- A Santa Ponça.

U.M.- A Calvià. Per potenciar-lo hem de començar per posar les coses bàsiques en el poble.

Veïnats.- Quin sentiment l'ha impulsat a presentar-se a les eleccions? Perquè Calvià i no un altre lloc?

A.P.- És el mateix que m'ha impulsat a venir a posar la nova residència a Calvià, fa bastants d'anys vaig venir aquí amb uns amics a fer un dinar, ens va manar l'arròs, era diumenge i una dona vella ens el va donar desinteressadament. Això va ser el que ens va fer decidir que aquest poble era on havíem de venir a viure i passar els moments agradables de la nostra vida. M'hi vaig fer una casa,

P.C.I.B.- La problemática de los inmigrantes y trabajadores en general(explotaciones económicas,culturales,etc.) y el intento de resolverla..

Me presento aquí porque yo soy uno más de ellos y vivo en Calvià.

P.S.M.- Jo odaria molt tranquil i recollit a ca meva.Degut a lo que he vist dins l'Ajuntament durant aquests darrers 4 anys,cree que a Calvià nom'es hi ha un Damià Amengual.

Me present per Calvià perque,evidentment,som d'aquí.

P.S.O.E.- En primer lloc perque fa 15 anys que faig feina aquí,en fa tres que visc a la Urbanització Galatgó i perque duc a terme la meua activitat personal i professional a Calvià.

Perque em present ? Cree que un vol demostrar-se que és capaç de dur a terme una gestió i fer un equip capaç de desenvolupar una activitat adequada a aquest municipi.

U.M.- El mateix que a tots els de la meua llista Treballar per Calvià,fer feina per Calvià.Em present per aquí perque som de Calvià.

Veïnats.- Creu que el seu partit té possibilitats de treure majoria ?

A.P.- Es difícil,Jo pens que sis o set persones sempre les podem treure.Les possibilitats depenen de ~~la~~ l'abstenció.

P.C.I.B.-Podemos obtener dos concejales.

P.S.M.- Som un partit nou,però en tenim possibilitats.Tendrem una suficient quantitat de vots per obtenir una representació honorable dins el Consistori.

P.S.O.E.- Pens que podem tenir majoria absoluta.

U.M.- Cree que tendrem majoria absoluta.

Veïnats.- Què faria, essent Batle, si el poble li girava l'esquena ?

A.P.- Crec que la feina del Batle és desvetllar-se perquè el poble no li pugui girar mai l'esquena. El Batle ha de ser Batle de tots els calvieners, tant dels que l'han votat com dels que no.

P.C.I.B.- Lògicament no pensamos en ser Alcalde com dos concejales.

P.S.M.- Si un actua així com toca, amb seny, el poble mai li podrà girar l'esquena.

P.S.O.E.- Dimitir perquè hauria fracassat en la meva activitat, No crec que passi.

U.M.- Si arriba aquest moment, me'n hauria d'anar a ca meva.

VEINATS.- Estima Calvià ?

A.P.- Si ja ho he dit abans. L'he tractat per passar els bons moments, els dolents i si arriba el moment, hi pens morir.

P.C.I.B.- Vine con 17 años aquí, aquí han nacido mis dos hijos y me identifico totalmente con Calvià, sin renunciar a mi actividad propia.

P.S.M.- Amb tot el meu cor perquè hi vaig néixer i hi estic vivint.

P.S.O.E.- Hi faig la meva vida professional i hi visc. Som un home de poble. Admir de Calvià la seva història i tradició, molt semblant a la de la barriada de Palma on vaig néixer.

U.M.- L'he d'estimar a la força perquè hi he fet tota la meva vida.

VEINATS... Volem saber la seva opinió damunt veuaris temes que afecten molt especialment a Calvià; en primer lloc ens pot parlar del problema dels taxis i del transport públic.

A.P.-- El taxista és un petit empresari a qui hem d'ajudar, per això mateix, si el taxista diu que no vol mancomunitat, nosaltres també direm que no en volem. Si el dia de demà canvien d'idea i la volen, els hi haurem de donar.

Som contraris a que se facin nous sistemes de transport, no s'han de crear noves companyies, ni de noves existes. Si s'han de duplicar o triplicar o crear línies d'autobuses, això ho recol·lorem.

P.C.I.B.-- A favor de la mancomunidad de taxis. Querem que se creen nuevas líneas de transporte público suficiente, eficaz, cómodo y barato para los trabajadores que vivimos en Calvià. Estamos a favor de la mancomunidad de taxis porque supone la creación de nuevos puestos de trabajo, indirecta claro. Se tiene que controlar al colectivo del taxi y la especulación que conlleva y que sufre especialmente el asalariado.

P.S.M.-- Un gremi del nostre terme no s'ha de permetre que en venguin d'altres Termes a prendre el sustent a les famílies d'aquests homes que hi treballen diàriament. No a la mancomunitat.

S'ha d'organitzar el transport públic de forma que passi més coses vegades i cubrint les àrees evitant les competències entre el transport públic i el taxi.

P.S.O.E.-- No recol·lorem la mancomunitat del taxi com a tal, ni la recol·lorem ni la recol·lorem, això és un problema històric passat. El problema del taxi és molt més greu, obliguen a que no hi hagi transport públic, i no pot esser, hi ha zones aïllades que no tenen mitjans de transport i n'hi ha d'haver.

Hem de crear un transport públic a nivell interior, en el que tothom tenguí accés i es pugui traslladar dins el municipi d'una manera adequada i en el moment en que ho necessiti. És absurd que a un Terme on la població arriba en l'estiu a 200.000 habitants no tenguí una línia interior adequada.

El taxi és una part més del transport públic, que ha de necessitar un reglament discutit amb ells. El transport públic no perjudica al taxi.

U.M.-- Se pot fer mancomunitat d'altres coses amb altres municipis. Estem en contra de la mancomunitat del taxi. Mancomunar una cosa que va bé amb altres que tenen problemes dins ca seva no pot esser.

VEINATS.- L'enfocament turístic,

A.P.-La idea bàsica és fer que el nom de Calvià soni a tot el món. Seria necessari allargar la temporada turística, donar el benefici a tota aquesta gent que es vou abocada a l'atur quan acaba la temporada.

P.G.M.B.- Política contra la estacionalidad y crear Consejos de Zonas para una mejor planificación.

P.S.M.- Crear unes maneres de promoció on es doblers gastats siguin efectius.

P.S.O.E.- Fer un producte que es digui Calvià. Volem crear un turisme adequat en el mercat que tenim amb sa qualitat que paguin. Calvià ha de diversificar el seu producte, zones variades, qualitats variades, però sempre qualitat. La nostra infraestructura és una projecció de 10 anys, amb un programa de inversions que vagi a garantir al màxim la desestacionalització. Implica un desenvolupament millor del que tenim.

U.M.- No potenciar en quantitat, sinó en qualitat i millorar l'entron i servei turístic.

VEINATS.- Massificació de la construcció a la Costa.

A.P.- A favor de que es construesqui, ja que la construcció implica sempre progrés, ara bé, amb el que no estam d'acord és en que es faci venda de ciment, construir per construir.

P.C.I.B.- Queremos poner coto a la especulación urbana y reformar el P.G.O.U. en los aspectos sobre dimensionados para paliar esta masificación.

P.S.M.- Es un desastre. S'ha de nombrar una inspecció destinada a evitar-ho.

P.S.O.E.- El desastre ja està fet, hem d'evitar que hi hagi més massificació. Calvià està saturat.

U.M.- Es un problema que ja tenim aquí, provocat per un moment de desenvolupament del Terme. No podem tornar enrera, si la tornàssim fer, seria d'una altra manera. Ara hem de solucionar el que hi ha amb zones verdes, la depuració de les aigües, millors carrers, voravies, serveis.

Poc a poc anar evitant la massificació, cosa que es vou al P.G.O.U..

VEINATS.- Perill de foc. Neteja muntanyes.

A.P. Fer talla focs. Tractar els pinars fitopatològicament.

P.C.I.B. Atacar a fondo este peligro con la limpieza de nuestros montes, que nos permitirá hacer excursiones por ellos.

P.S.M.- No hi veig solució, implica molts de doblers pels propietaris sense cap producte que els compensi.

P.S.O.E.- L'ecologisme no ha de ser curatiu sinó preventiu. Intentar arribar a un acord amb ICONA i les finques, no només per netejar les muntanyes sinó per crear llocs de passeig amb una vigilància adequada.

U.M.- Avui en dia és molt difícil tornar fer nets els boscs. L'ideal seria que l'Ajuntament amb altres organismes, ICONA, trobàs una forma de que els boscs tornassin estar nets, no tan sols per perill de foc, sinó també per l'ecologia.

VEINATS.- Contaminació a les platges.

A.P.- Imposar-nos fort amb els hotels o blocs d'apartaments que encara tenen les tuberries que van cap a la mar. Anar a un entenement amb la Comandància de Marina, Prefectura de Costes, per prevenir que els vaixells qirin els fems dins la nostra badia.

P.C.I.B.- Ataque a la contaminación de las playes mediante la fórmula de que el agua depurada se emplee para la agricultura y no se vierta al mar.

P.S.M.- S'ha d'evitar per tots els medis. Per fer-se l'única manera és no tirar-hi les aigues de les depuradores i aprofitar-les per l'agricultura.

P.S.O.E.- Creim que l'Ajuntament ha de donar exemple no tirant gens d'aigua de les depuradores a la mar, aprofitar-la pel camp. És un problema d'insolidaritat de la gent que li tira. Hem d'anar alerta també amb els residus sòlids, és necessari mancomunar-nos. No estam d'acord amb l'actual femeter, ha contaminat una zona important.

U.M.- Procurar que no estiri ni una gota d'aigua bruta dins la mar, s'ha de revertir cap a l'interior. Aar en contra d'aquelles persones que li tiren incontroladament.

VEINATS.- La dotació d'aigua potable i clavegueram a Calvià i Es Capdellà.

A.P.- Dins Capdellà hi ha una zona sense aigua, És

Serral, proposàrem en els veinats que ja que els camions cisternes de l'Ajuntament estan aturats i són del poble, doncs emprar-los per dur s'aigua a aquesta gent i que només paguin la matèria, no el transport.

A Calvià dur l'aigua on manca.

P.C.I.B.- Apoyamos el total este blecimiento de agua potable y alcantarillado en todo el Término.

P.S.M.- Pagar-les per tot.

P.S.O.E.- No hi ha d'haver ningú sense xerxa d'aigues, encara que hi hagi punts on sigui difícil dur-li. El problema és com financiar-ho ja que el plantejament actual crea una injustícia a la hora de pagar.

U.M.- Aigua i clavegueram en els dos pobles.

VEINATS.- Construcció de vivendes socials a Calvià.

A.P.- Són necessàries per aquelles persones que han de fer grans desplaçaments per anar en els seus llocs de treball. Som partidaris de fer aquest tipus de vivendes més a prop del lloc de feina.

P.C.I.B.- Al interesarnos por la potenciación de los pueblos de Calviá y Capdellá, queremos potenciar la posibilidad de vivir en ellos, con la creación de viviendas sociales.

P.S.M.- Ho hem de recolçar en tota l'ànima perquè el poble creixerà.

P.S.O.E.- Les recolçarem i les desenvoluparem. Volem asentar la població que viu del turisme fora dels hotels. El PGOU encara no està aprovat, a la seva revisió ens hem de plantejar bé els termes de Calvià i Capdellà i el seu desenvolupament.

U.M. Ja ho he dit abans, és lo primer que s'ha de fer dins el poble.

VEINATS.- Com pensen tractar el tema de la cooficialitat de les dues llengües ?

A.P.- Cooficialitat de les dues per igual.

P.C.I.B.- Hay que mantener, respetar y potenciar las dos lenguas, y evitar la discriminación. Queremos que nuestros hijos puedan dominar las dos lenguas por igual.

P.S.M.- Crec que els que som mallorquins l'hem

de parlar, però això no vol dir que en els peninsulars no ~~van dir~~ les poguem parlar en castellà. Nosaltres som un partit en el sentit general de Mallorca, no lingüístic.

P.S.O.E.- Es un tema delicat ja que hi ha reaccions contràries per problemes d'integració, la gent s'hi ha d'acostumar i normalitzar. Hem de crear un coneixement de la nostra llengua, juntament amb la castellana.

Anirem a una normalització total de la nostra llengua i començarem per fer les senyalitzacions, plenaris, bulletins i bàndols en català.

U.M.- Som un partit integrador i, per tant, considerem els peninsulars que viuen aquí com a mallorquins.

S'han de donar els medis per potenciar la nostra llengua per tothom, col·locant-la en el lloc que es mereix.

VEINATS.- Què faran per coordinar els problemes entre les zones urbanes?

A.P.- A la nostra llista hi ha una persona de cada zona, per ells coneixem els problemes de les zones.

P.C.I.B.- La Urbanización Galatzó, Son Ferrer, El Toro y los núcleos antiguos, deben organizarse y coordinarse para que los dineros no se vayan todos a los puntos turísticos sino que se atiendan estos sitios.

P.S.M.- Estan molt disseminades i ho veig molt difícil, però, això sí, si un dia, per exemple, una té sobrant d'aigua, doncs canalitzar-la per si un dia en manca, poder li donar a s'altre i a s'enrevés.

P.S.O.E.- S'ha de fer una descentralització administrativa, fent 4 nuclis inicials a Palma Nova, Magaluf, Santa Ponça i Peguera, posant-hi unes oficines urbanes informatitzades, a cada zona hi ha d'haver una presència política dels regidors per atendre els ciutadans.

Donar idea de identitat de municipi. Això no ha de ser una sucursal de Palma.

U.M.- Calvià és un municipi molt especial, cada zona té uns problemes específics. Hem d'arribar a la coordinació, una consciència unitària.

VEINATS.- Que les diu, com a candidat, a les persones de Calvià i Es Capdellà?

A.P.- Nosaltres no som professionals de la política, si hi anam és perquè tenim uns sentiments molt grossos pel nostre poble, per Espanya. El partit és el vehicle que ens atraca al poble, hem vingut a cooperar amb el poble i fer tot el que el poble vulgui. Estem vertaderament, a disposició del poble.

P.C.I.B.- Pedimos a los que votaron comunista en la anterior legislatura, que vuelvan a apoyar con su presencia y con su voto a la candidatura comunista. Saldríamos beneficiados todos.

P.S.M.- Calvià i Es Capdellà no poden quedar fora de s'Ajuntament, hem de procurar tenir-hi el major nombre possible de candidats de la nostra zona, sense voler dir que els que venen de fora siguin tan calvianers com nosaltres, però sempre "la cabra tira al monte" a lo que nosaltres farem, tal vegada no ho facin els altres.

P.S.O.E.- Només dir-los que, a nivell personal, tenc molts d'amics dins Calvià. Crec en els homes pluridimensionals. Som de procedència anarquista, cristià. El meu socialisme està banyat d'aquestes dues pinzellades.

U.M.- Noltros som homes de Calvià, hi ha gent de tots els estaments socials, de varis grups. Ens presentam a les eleccions perquè no volem viure dins un estat centralista, per això hi ha Unió Mallorquina.

Els que coneixem els problemes de Mallorca i de Calvià som els que hi vivim; nosaltres som del poble i, amb l'ajuda de tots, aconseguirem fer un Calvià millor.

VEINTAS.- Coneix alguna cosa de la Història de Calvià ?

A.P.- Hi ha una cosa que és obligació de tots els mallorquins, el desembarc del Rei En Jaume, els Montcades, Sa Creu, Pedra Sagrada.

P.C.I.B.- He leído la Prehistoria y el Desembarco, conozco los edificios más notables: la Iglesia con la Rectoría y su magnífico patio mallorquín; Conozco la problemática agrícola de Calviá.

P.S.M.- L'he viscuda. Més o manco, la se tota, però la que no voldria saber és la que va passar el 36, que s'ha d'oblidar i viure tots com a Germans, això sí, tenint-la en compte perquè no es torni produir.

P.S.O.E.- La vaig seguir amb la Revista Voramar. La conec bastant, a la nova biblioteca tenc tot el que s'ha publicat d'ella, arqueologia, desembarc. S'ha de potenciar el seu coneixement.

U.M.- Moltes coses perquè l'he estudiada. La coneix tothom. Aquí va començar la Conquesta de Mallorca. És molt interessant, té llocs arqueològics encara desconeguts.

VEINATS.- Quina opinió li mereixen els calvianers?

A.P.- Es una gent a la que no li agrada el desordre, de ca seva, de la família. No se'n senten dir grand coses en sentit nefast.

P.C.I.B.- Tdos padecemos la misma problemática general, por tanto estoy completamente solidarizado con ellos.

P.S.M.- Com a germans.

P.S.O.E.- Calvià és un nucli històric del socialisme, això ho diu tot.

U.M.- La millor, jo som un ~~de~~ d'ells.

VEINATS.- Està disposat a presentar-se cada any davant la gent per resumir la seva actuació durant el corresponent any ?

A.P.- No tan sols cada any, sinó cada vegada que els hagi de consultar un tema o prendre determinacions.

P.C.I.B.- Queremos dar información en todo momento, y si es necesario encabezaremos la movilización ~~a~~ ciudadana ante problemas determinados, y esto sólo puede hacerse con información completa y continua y no sólo una vez al año.

P.S.M.- No cada any, sinó cada 3 mesos els primers 5 dies del mes quart, en el Teatre Sindical, el P.S.M. cridarà totes les entitats on ens exposaran les seves ~~x~~ idees pels 3 mesos següents, en farem acta i amb això actuarem. També informarem de la nostra actuació durant els tres mesos passats. Crec que és la millor manera de coordinar poble i Ajuntament.

P.S.O.E.- Donarem constantment gestió. Plenaris amb ordre del dia conguda, explicar-les. Fer una Revista Municipal que doni informació. Tendrem la porta oberta a tothom.

U.M.- Cada any intentarem fer un resum de la nostra gestió.

VEINATS.- Té por a les crítiques ?

A.P.- Hi ha dues castes de crítica, la constructiva i la destructiva. Hem de fer les coses sempre ben fetes perquè no ens puguin criticar res.

P.C.I.B.- No. Las críticas hacen ver claro, ayudan al político.

P.S.M.- En absolut.

P.S.O.E.- No, les crítiques ajuden.

U.M.- Tothom en té. No em fan por les constructives, me'n fan les que només esperen fer mal.

=====

Aquestes han estat les contestacions que els cinc ~~x~~ candidats van respondre a les preguntes de Veïnats, les volem agrair la seva amabilitat per haver-nos concedit un moment dins aquests dies tan agitats.

En els nostres lectors, només dir-los que aquestes són les vertaderes contestacions, no manipulades, i que a la seva disposició, per aclarir dubtes, tenim els cassettes on estan recollides totes les entrevistes. La llargària de cada contestació és la mateixa que la ~~x~~ que ens va fer el candidat. Podem dir que, veritablement, hem estat imparcials.

Las Elecciones Municipales están ahí, el próximo día 8 de mayo vamos a elegir a nuestro representantes en el Ayuntamiento de Calviá, no es intención de este revista el influir en el voto de los electores, lo que si queremos es hacer unas recomendaciones en torno al hecho que se va a producir el día 8-M-83, no solo a los que van a ser votantes sino a los que van a ser votados.

En primer lugar debemos decir que hay que ir a votar, esto es muy importante, de ello depende la gestión municipal de los próximos cuatro años, más importantes son estas elecciones que las pasadas del 28 de octubre ya que la política municipal es la que incide más directamente en el ciudadano, por ello debemos tener muy en cuenta a la hora de expresar nuestra voluntad a través de la urnas los diferentes programas de los partidos aspirantes a la ocupación de las diecisiete concejalías, pero cuidado, no hay que dejarse engañar por promesas y más promesas de realizaciones, obras proyectos, servicios, instalaciones y tantas y tantas cosas como puede llevar a cabo un Ayuntamiento, los partidos pueden prometer y prometen pero, y este pero si que es importante, lo que debemos juzgar es la credibilidad que nos merecen esos partidos en cuanto al cumplimiento de lo que prometen, debemos calibrar con nuestra propia conciencia y personalidad que partido de los que se presentan es el más capaz de llevar a cabo una buena gestión municipal, y por ello hay que fijarse en la honradez, en la preparación, en la cultura, en su curriculum vitae y en fin en todas aquellas cosas indicativas de que los componentes de las listas van a tener responsabilidad y capacidad en la gestión y gobierno municipal.

En segundo lugar queremos decirles a los aspirantes a concejales y Alcalde que de la misma forma que ahora reúnen y se dirigen al pueblo en mítines fiestas y demás para prometerles cosas y más cosas, de la misma forma, una vez que hayan sido elegidos por ese pueblo, deben seguir haciendo lo mismo, pero a partir de este momento teniéndole en todo tiempo informado del acontecer municipal, y que no nos vengan luego con el cuento de los plenos, los plenos no sirven para que el ciudadano este informado, son pesadísimos, nos recuerdan a esas películas que nunca se acaban, y además, no cabrían todos los ciudadanos en el salón de actos del Ayuntamiento, siendo un pleno una cosa poco atractiva para que el ciudadano acuda, hay muchas otras formas y maneras de informar, por ejemplo las mismas que utilizan los partidos en las campañas electorales, ¿porqué solo hacer discursos y reunir al pueblo cuando hay elecciones convocadas? ¿es que cuando

han pasado las elecciones ya no cuentan con el pueblo? por ello señores candidatos no se olviden de informar al pueblo una vez que lo hayan utilizado para ocupar las poltronas municipales, los plenos no bastan, puesto que hay que informar al ciudadano de una forma clara, concreta y transparente, están Vds. obligados a ello, por eso si no lo hacen así lo harán mal porque como decía un gran pensador "NO SOLO HAY QUE SER HONRADO SINO QUE HAY QUE PARECERLO".

Esta revista velará por el cumplimiento de las promesas electorales, procurando hacer una crítica constructiva, y pueden estar seguros nuestros lectores que nosotros al menos si que vamos a tenerles informados, en la medida de nuestras posibilidades, claro.

iii V A D E B R O N A !!!

Es Batle ja té mal jeure
s'acaba sa bona vida,
perque a sa seva cadira
un altra s'hi ha de seure.

EL CANTOR Y NO LA CANCION
(The Singer and not the sons)

Recuerdo que hace mucho tiempo y no por esos pagos, vi una película con el título "El cantor y no la canción". El argumento en líneas generales se basaba en lo siguiente: En un remoto pueblo, un pastor de almas intentaba convertir a un hombre ateo a la fe y a la doctrina de su iglesia. Tras muchas vicisitudes en la convivencia de los dos hombres, e infinidad de muestras de honestidad y bondad por parte del pastor, el hombre ateo es herido en una pelea. En los brazos del pastor transcurren los últimos minutos de su vida, y ya ante el desenlace final, mientras el pastor intenta una vez más forzarle a que creyera, musita estas palabras: "el cantor y no la canción". Creía en el hombre que le había ayudado y demostrado con actos la grandeza como persona; pero no creía en la doctrina que predicaba.

Este símil casi se puede aplicar a las próximas elecciones locales.

Existen unos programas (canción) elaborados por los distintos partidos, que intentan abarcar la problemática del municipio. La diferencia en líneas generales entre ellos no van a ser muy grandes. Es lógico que según la ideología política existan unos tintes y matices diferenciadores; pero el hecho es que se trata de gestionar con eficacia un municipio y salvo en el tema urbanístico, los demás capítulos van a necesitar unas soluciones muy similares y por lo tanto, casi idénticas sean unos u otros los reponsables; contando siempre con actuaciones racionales. Entonces, ¿cual es la causa que conduce a las personas a votar a unos u otros?. Contestar a esta pregunta no es fácil. Para empezar hay que decir que nuestro municipio está formado por un electorado un tanto variopinto. Cabría dividirlo en tres grupos, que, aunque no bien delimitados, si susceptibles de serlo. Uno podría estar representado por estas personas de reciente incorporación y establecimiento en el término, que sin contar con un conocimiento de los candidatos (cantores), presumiblemente votarán por sentimiento e intuitivamente al rótulo del partido político. Es decir, igual que en las pasadas elecciones generales. Otro grupo representado por simpatizantes y militantes los cuales votarán sin más su ideología sin reparar en candidatos ni programas.

Y por último tenemos al típico votante del término, con más arraigo en la localidad y que intenta encontrar entre los candidatos a las personas que le merecen su confianza. Y digo que es lo típico por la peculiaridad de las elecciones locales. En estas, de lo que se trata es de que el candidato, sea representativo del lugar, casi como su flora y su fauna; que se pueda hablar con él, no solo un mes antes de las elecciones; sino de siempre. Que se conozcan sus virtudes y sus defectos que se sepa su vida y milagros, y que forme parte físicamente como ya he dicho, de esa gran comunidad del término. Lo que presumiblemente no hará este elector es votar lo desconocido. Antes de llegar a hacerlo es capaz de quedarse en casa o votar en blanco.

Si los partidos no son capaces de presentar personas con las características apuntadas, habrá que valorar minuciosamente el peso del voto en blanco e incluso la abstención. Esa mayoría digamos silenciosa, de votantes y que todavía hablan solamente cada cuatro años, son los que tienen el poder de hacer ganar las elecciones a una opción política u a otra. Y sinceramente pienso que van a inclinarse a la hora de depositar su voto no por el programa, sino por el candidato; como el personaje de la película "POR EL CANTOR Y NO POR LA CANCION"

Antonio Pallicer

EL PLENARI ORDINARI DEL MES D'ABRIL
 =====

Amb les absències del Batle, el Regidor Lozano i el Secretari, es va fer el plenari d'aquest mes, on s'aprovaren els següents punts:

- Aprovaren l'aplec de l'expedient en torn a treballs realitzats en la confecció de rebuts i padrons així com l'actualització dels fitxers registre de l'impost municipal de circulació de vehicles.

- Se podrà transmetre la llicència del taxi nº 81 a la persona que, fins ara, feia de conductor llogat.

- S'aprova un pressupost adicional de 909.000 pts per asfaltar els camins perifèrics de Calvià.

- Obres fetes en el camp del C.D. Calvià. El cost és de 3,191.000 pts de les que el constructor ja n'ha cobrades 1,801.000 pts. Ara pareix que els arquitectes veren les obres i troben que no reuneixen les condicions necessàries, fet que del que vàrem poder deduir, ja s'ha solucionat. Ara bé, es tracta, una vegada més, d'una obra que s'ha fet, i s'ha encarregada sense seguir els conductes legals, ni les normes que existeixen per això, així el P.S.O.E. i el Regidor Damià Amengual demanen que s'obri un expedient en els culpables d'això. El constructor, de totes maneres, haurà de deixar una fermança durant un any per veure si les obres van bé.

- Aprovació del projecte de la capa de rodament i instal·lació de pous de registre a la Urbanització Pla de Peguera, amb un cost de 8,277.300 pts.

- S'aplicaran contribucions especials per fer la pavimentació de la prolongació del camí Ca'n Vic- Es Collet. Dues veinades, per pagar les contribucions han donat dos bocins de terra a l'Ajuntament, que han estat acceptades.

- Se cediran, per part dels seus propietaris, una sèrie de terrenys a l'Ajuntament perquè pugui instal·lar la tuberia desde el pou de Ses Algorfes fins a Sta. Ponça.

Precs i preguntes:

El Tinent de Batle Alebern demana que es faci el projecte d'eixample del Consistori.

El Regidor Amengual demana a l'Interventor com va el pressupost d'enguany, ja que encara no ha estat aprovat, contestant-li

que la marxa és normal, no es fan despeses molt grosses.

A la part d'urgències, gaire bé totes varen esser exposades per la Comissió d'Urbanisme:

- donar una gratificació en els arquitectes perquè facin uns 4 o 5 dies més de feina als horabaixes a fi de poder acabar els projectes que tenen en marxa.

- Canviar dues zones verdes a Son Ferrer perquè allà on havien d'estar s'hi han trobat talaiots.

- Pareix que uns promotors privats volen fer un poliesportiu a Magaluf a un terreny no urbanitzable, per lo que demanen a l'Ajuntament que el declari zona d'interés social, prenent-se aquest acord.

- La Regidora de Cultura avisa que envia la documentació del solar de cinc mil metres quadrats a Sta. Ponça per fer una escola d'E.G.B. al Ministeri.

- Queda damunt la taula la creació de tres noves places a la Brigada de l'Ajuntament. Eren les de: Oficial 2ª Jardineria, Peon i Encarregat Cap.

Així va esser aquest plenari, que segons varem sentir, no és el darrer de l'actual Consistori, sinó que n'hi ha un altre el primer dimarts de Maig, del que, com sempre, els oferirem crònica.

Manel Suárez i Salvà.

REFLEXIONES PREELECTORALES PARA APOLITICOS

Ante la responsabilidad que conlleva el derecho a voto de los que nos consideramos apolíticos y estando tan próximas las elecciones municipales y autonómicas, deberíamos plantearnos seriamente unas reflexiones previas:

a) Ser "apolítico" no es pasar de todo en política. Es, simplemente, no ser "adictos" a la política, no pertenecer de hecho a ningún partido, ni dejarnos apasionar demasiado por los mítines, discursos propagandísticos y promesas oportunistas de los líderes, que hemos oído o leído. Los "no adictos", podemos analizar fría y objetivamente todas y cada una de las frases que en este periodo preelectoral han martilleado nuestros oídos. Al no estar subjetivamente influenciados por ningún partido, creo que jugamos con ventaja, en el momento de los comicios.

b) Es primordial que CONOZCAMOS y que CONOZCAMOS BIEN, las opciones de cada lista electoral.

Eso es bastante serio. Todos los partidos nos han prometido muchas cosas. Ahora bien, no nos dejemos encandilar por esas promesas -que no tacho de insinceras- y profundicemos más:

• ¿Son compatibles todas y cada una de esas promesas electoralistas, con la ideología política del que las ha hecho?

• ¿Nos parece posible, sencillamente alcanzable y no utópico, su cumplimiento?....

Las ideologías de los diversos partidos en lista,

difieren mucho unas de otras, pero no tanto los programas de elecciones municipales, ya que éstos, aúnan generalmente, aspiraciones comunes a los habitantes del municipio, en su lucha natural por la obtención del voto.

No nos engañemos. La actuación municipal futura tiene que ser consecuente con la política de partido. Lo contrario no sería ético. Así pues, si profundizamos bien en el conocimiento de las doctrinas y posturas de cada partido político, sacudiendo la pereza mental que nos produzca hacerlo, tendremos una idea bastante clara "a priori", de lo que nos ofrecerán con posterioridad los concejales electos.

c) Los candidatos.

Las personas que encabezan las listas, cuentan. Mucho. Pero no lo son todo. La honradez comprobada, el valor intelectual y personal de cada candidato, son datos a tener muy en cuenta a la hora de depositar nuestra papeleta en la urna. Sin embargo, no olvidemos jamás, que esas personas que votaremos, una vez constituidos en concejales, alcalde, etc, seguirán fielmente las directrices y normas del partido bajo cuya candidatura se han presentado. Lo contrario no sería lógico ni honrado. El hombre, como dijo alguien muy conocido, no es sólo "el hombre"...Es el "YO y su CIRCUNSTANCIA"...Si ésta, está de acuerdo con una actuación concreta, la llevará a cabo salvo imponderables. De lo contrario, ni podrá ni deberá hacerlo.

Por esas cosas, repito, debemos CONOCER y CONOCER MUY BIEN lo que podríamos llamar las filosofías de partido, las directrices y opciones políticas de nuestros futuros ediles.

Sopesemos todas sus promesas electorales en una

balanza de posibilidades realistas. Analicemos con la máxima objetividad....

Una vez logrado esto, nuestro voto, el de los apolíticos , que no somos "pasotas" de la política, ni tragamos todo rollo que nos colocan, será un voto útil, consciente y serio.

La abstención siempre es perniciosa. Votemos.

A la hora de la verdad, ante la actuación futura del Consistorio recién constituido, podremos sentirnos ante nosotros mismos, ciudadanos responsables.

Mª Carmen Canet.

" Si todos los políticos del Mundo, quisieran darse la mano, podríamos formar con ellos un maravilloso y utópico corro alrededor de la Tierra".....

- En los balcones del Ayuntamiento ya ondea la nueva "senyera" mallerquina. Se la dió el presidente del Consell, Tutzó, a nuestro Alcalde hace ya algún tiempo. Una de las múltiples opiniones contrarias que se le dirigen es que identifica mínimamente al pueblo mallerquin... Se han fijado en lo parecida que es a la americana...?

- Como ya anticipábamos en la anterior Revista, Veïnats organizó en Portals-Neus la Festa de l'Angel, con una fiesta para niños por la mañana, acompañada del canto de la Salve, y por la tarde la 1ª Trobada de Ball de Bot de Calvià con la asistencia de varios grupos como son los de Alcudia, Mure, Son Ferriol, Palma, etc. Desde aquí queremos expresar nuestro agradecimiento a las casi 150 personas que, con su asistencia, contribuyeron a dar lucidez al acto; a los grupos de baile que, desinteresadamente, colaboraron en la Trobada, y también al Ayuntamiento, Sa Nostra y La Caixa que con su apoyo económico nos permitieron realizar esta fiesta tradicional a punto de perderse.

- La Escuela de Capdellá cuenta por fin con el patio asfaltado y el surtidor del patio interior, con lo que, al fin, está la escuela lista.

- El día 21, días antes de salir este número, 40 pensionistas de Calvià y 2 de Capdellá emprendieron viaje hacia Benidorm en una de estas excursiones organizadas por Sa Nostra. Hablando de este Banco, nos ha hecho llegar el programa en que refieren los dos nuevos libros que regalarán por cada imposición de 7.000 pesetas que se haga en la cuenta o al abrir una nueva con 12.000. Los libros son: "El album de la Familia Real" y "E.T. El Extraterrestre". Se podrán recoger del 23 al 30 de Abril.

- Galerías Preciados ha puesto en servicio un autobús, el "Gale Bus", totalmente gratuito, con el fin de trasladar hasta Palma a las amas de casa que tienen problemas de desplazamiento, para que puedan realizar sus compras. Eso sí, las deja delante de Galerías. De momento no conocemos otra información que la mencionada en el párrafo anterior, y añadir que cubre un total de 21 pueblos de la Isla, entre los que se encuentran Calviá y Capdeellá.

- La Oficina de Recaudación, situada hasta ahora enfrente del Banco de Crédito Balear, se ha trasladado a la casa de la Calle Mayor nº 28, justo delante de la Papelería Rosita.

- Era intención de Veïnats, ofrecerles una relación detallada de todos cuantos mitines vayan a celebrarse en nuestro término, pero como vamos a salir casi antes del día 8 a fin de poder ofrecerles las entrevistas mantenidas con todos los candidatos a ocupar el sillón de la Alcaldía, así pues, conscientes de que al ver la luz, ya se habrán hecho muchos de ellos, no los sacamos. Esperamos que nos disculpen por ello, y por la tardanza, explicada ya antes.

- Si antes nos referíamos a Sa Nostra, debemos hablar ahora de La Caixa, pues también conmemora el Día del Libro ofreciendo a todos sus impositores, estos dos libros: "El Museu d'Art de Catalunya" y "Los Gozos y las sombras".

- En el Ayuntamiento pueden obtener gratuitamente "L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears", así como un Tebeo en el que se cuentan los procesos históricos transcurridos hasta llegar a la actual autonomía.

Manuel Suàrez i Salvà.

La legislación en marcha sobre el aborto terapéutico ha levantado una campaña de protestas, encabezada por personas ligadas al OPUS DEI. A raíz de esto han ido apareciendo toda una serie de informaciones tendenciosas, que han confundido y enmarañado la situación de tal manera que a la persona de la calle, que no se haya leído el proyecto de legislación, de cada vez el tema le aparece menos claro.

Con el fin de aclarar conceptos y dejar el tema del aborto en su justo punto, que es el que señalan las leyes, sin añadir, ni quitar nada, entrevistamos al Ginecólogo D. Luis Gijón, del Hospital Materno-Infantil de la Seguridad Social de Palma y le planteamos la siguiente pregunta:

-¿Qué es el aborto terapéutico?

- En sentido estricto, debemos considerar el aborto terapéutico como la interrupción del embarazo, antes de las 20 semanas de gestación, por indicación médica, para evitar un posible daño o agravamiento de un mal, a una gestante.

La mayoría de los países desarrollados tecnológica y culturalmente, tienen recogida en su legislación las circunstancias en las que puede realizarse el aborto.

Quiero llamar la atención de que, en las legislaciones sobre aborto, y también en el proyecto que el gobierno español piensa sacar adelante, se limita, en la mayoría de las circunstancias, a las primeras 12 semanas de gestación el tiempo en el que puede realizarse el aborto. ¿Y porque precisamente 12 semanas? Porque es el período de embarazo conocido como embriogénesis, en las que el nuevo ser va sufriendo una serie de modificaciones, desde ser una simple "pelota" de células, o fase de MORULA (precisamente por el parecido que tiene con una mora), hasta llegar a ser un feto, es decir, un ser que ya se parece, a grandes rasgos, a un ser humano; a partir de las 12 semanas, ya hablamos de feto, y el feto inicia un período de crecimiento, en el que ya no va a sufrir grandes cambios de forma. Quiero con esta larga exposición, salir al paso de una campaña publicitaria, bien financiada,

que pretende presentar el aborto como un asesinato, exhibiendo truculentas escenas de fetos troceados o niños que imploran a su madre que no le mate. Nada más lejos de la realidad.

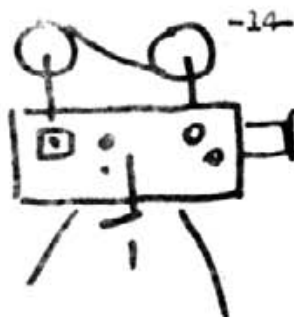
Cuando en la legislación se permite la interrupción del embarazo más allá de las 12 semanas, las causas ya son más específicas; o grave daño a la madre (¿quién tiene derecho a decirle a un médico que no cure, a que por su inacción una mujer pueda sufrir un grave deterioro de su salud?) o bien alguna anomalía genética diagnosticada durante el embarazo.

Y, una vez aclarado este punto agradecemos al Dr. Gijón su amabilidad para con nosotros.

Fep Rubio i Terrasa.

REPORTAJES Julían

- Bodas
- Bautizos
- Comuniones
- Fotografía en General

EL CINE QUE VIENE

Per Xisco Mulet i Manel Suárez.

14-15 Mayo:

BUD SPENCER

EN

BOMBARDERO

SI VIO ROCKY III, NO DEJE DE
VER "BOMBARDERO".

21-22 Mayo:

¡ APARTENSE...

AQUI LLEGAN

LOS DOS TONTOS

MAS DIVERTIDOS

DEL MOMENTO!

28-29 Mayo:

ACCION TREPIDANTE EN UNA SELVA SALVAJE Y DIVERTIDA.

BELLOS PAISAJES, ANIMALES SALVAJES Y TARZAN EN UNA AVENTURA LLENA DE EPISODIOS DIVERTIDOS.

NO ES OTRA AVENTURA DE TARZAN. ¡ES LA MAS GRACIOSA Y SORPRENDENTE! ¡UNA AVENTURA EXCITANTE, ESPECTACULAR Y DIVERTIDA!

UNA PELICULA SALVAJE AL RITMO DE GORILAS.

VICTORIA VERA
FRANKI MAN
DENNIS BRECKNER
FRANK BRAÑA
ALEJANDRO DE ENCISO

ES GORILAS
A TODO RITMO

La Historia de María

María estaba embarazada. Todo había ido muy bien hasta el 5º mes de embarazo. Toda la familia, su marido y sus 4 hijos varones estaban muy contentos por este quinto hermanito. Sus posibilidades económicas no eran grandes, pero capeaban el temporal con alegría, como podían. Y sobre todo tenían la gran esperanza de que en esta ocasión fuese una hembra: todos lo deseaban ansiosamente.

Pero la tragedia comenzó en este quinto mes de embarazo: María comenzó a sangrar y acudió al ginecólogo del Seguro. Y empezaron a practicarle infinidad de exámenes: análisis, ecografías, radiografías, ... Algo grave se había detectado y en el informe final del médico no había lugar a dudas:

"Llevas dentro de tí un ser completamente malformado, que sólo tiene de humano el que está gestando en tu vientre. En este país el aborto está prohibido. Un aborto con garantías, ante este caso sólo puede ser hecho en un país como Inglaterra. Humanamente, te lo aconsejo".

Ante la horrible idea de que llevaba un monstruo en sus entrañas no lo pensó dos veces. Era preciso abortar. Pero no podía ir a Londres, porque no podían afrontar los gastos que ello conllevaría. Así que recordó que a su amiga Dolores le habían practicado un aborto clandestino, ante la posibilidad de grave peligro para la vida de la madre, y le había ido muy bien, así que acudió a ella. Dolores le proporcionó la dirección del comadrón, que por cinco mil pesetas la haría abortar, y María y su marido decidieron acudir a él sin pensarlo más.

La operación se realizó y, de vuelta a casa, acostada en la cama, María comenzó a sangrar abundantemente. Su marido había salido y ella se sentía desfallecer por momentos. Cuando él regresó la recogió y la trasladó rápidamente a las urgencias ginecológicas. No paró allí. Pasó directamente a quirófano, donde le fueron extirpados ovarios, matriz y útero y de allí a la U.C.I. con sumo estado de gravedad.

Dos horas después todo había terminado: María había dejado cuatro niños huérfanos y un hombre viudo...

Se Taranta.

el premi del mes

Aquest més el premi l'atorguem d'una manera un tant especial per dos motius:

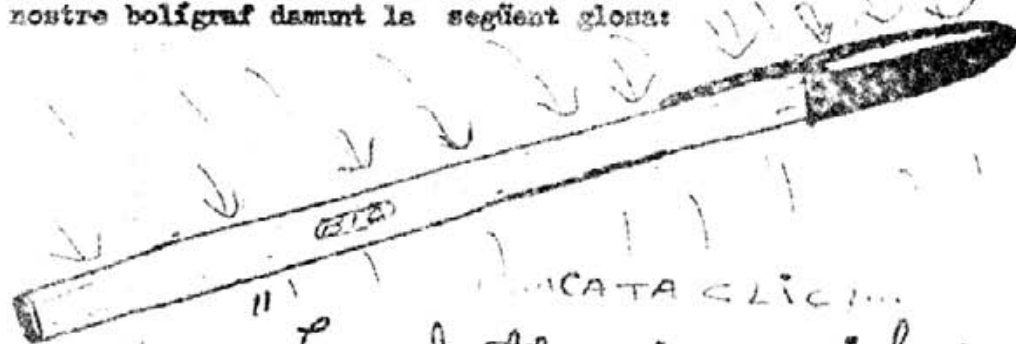
1er. A l'Ajuntament que ara acaba el seu mandat avui no li retrem les opses que no ha volgut fer, o no ha pogut fer.

Avui en el moment de dir-lis adieu volem donar-lis les gràcies per tota la bona gestió que ha afavorit la vida dels nostres pobles: la creació del mercat dels dilluns, les fases d'aigües brutes realitzades, el poliesportiu d'Es Capdellà, la guarderia de Calvià, la compra de Ca'n Verger, el Centre Social de Calvià,...., i la bona disposició del Batle de cap a la nostra Revista en el sentit de subvencionar actes organitzats per nosaltres: Sa Runa i Sa Festa de Portals, i, sobretot per haver posat a la nostra disposició les instal·lacions de l'Ajuntament per poder realitzar la Revista.

2on. Perque de tant de pegar damunt closques dures la nostra màquina d'escriure s'ha espanyat i la ténim a ca's mecànic.

Per tant, aquest més no hi ha fort cop de màquina d'escriure, ni cap damunt les closques de l'Ajuntament ni de ningú altre.

Aquest més: TATATACHIN!!!!!!..... pegarem un fort cop amb el nostre bolígraf damunt la següent glossa:

"Es batles i regidors
tots van a un judici Etern.
Tenem un peu dins l'infern
llavors nos posem tots dos."

EXCOMUNION, PECADO Y GLORIA, SEGUN LA IGLESIA CATOLICA.

- Si asietes, aunque sea de comadrona, a la interrupción terapéutica de un mal embarazo de pocos meses, donde peligra con certeza la vida de la madre y es muy dudoso que el feto llegue a buen puerto, eres, ante la ley canónica, un criminal de tal envergadura que quedas excomulgado al instante, o sea, fuera de la Iglesia "sin la cual no hay salvación". Para recibir el perdón de tu crimen será necesaria la intervención del Pastor Diocesano.

- Si esperas que nazca y lo ahogas en la cuna, cometes un pecado muy grande, pero no quedas excomulgado. Para recibir la absolución bastará cualquier Cura, en un rincón cualquiera de la sacristía.

- Si esperas que crezca y un día, impulsado por el hambre, el paro, la desesperación, el joven asoma por la ventana de tu chalet y entonces tú, impulsado por el miedo por aquello de ~~que-con-los-tiempos-que-corremos-nunca-se-sabe~~, le pegas dos tiros, según los tratados de moral, has cometido una imprudencia. Pecado, seguro que no lo hay porque no había intención, pero de todas formas sería aconsejable una absolución no sea que hubieras obrado algo a la ligera.

- Si posees autoridad judicial, en un país donde está legalizada la pena de muerte, y después de pasarte la noche en oración (como cuenta la reciente historia de España), mandas un reo, fruto de un mal embarazo, al paredón, eres un buen católico, cumplidor de tu deber. Si además consigues que un Cura lo confiese antes de recibir la pena de muerte, eres un apóstol.

- Si eres Gerente-Cerebro de una gran multinacional y, por aumentar los dividendos, las ganancias de los accionistas, entre los cuales se cuenta la Santa Sede, sustituyes a mil obreros por una máquina, condenando a mil familias, entre las cuales hay madres embarazadas, a muerte vergonzosa y lenta, eres un buen administrador, cumplidor de tu

obligación. Puedes recibir los sacramentos con frecuencia y hasta pudiera ser que fueres elegido señor del Banco del Santo Espíritu.

- Si eres un Dictador, usurpador de la legalidad, pero de "facto" tienes el Poder, y en una maniobra descabellada mandas a miles de jóvenes, en la flor de la vida, a morir de frío y de desesperación, en una guerra fantasma, podrás tener el honor de presidir los funerales, en un sitio de gloria en la Catedral y escuchar de labios del Pastor Diocesano la exaltación de tu espíritu patriótico.

- Si eres Alto Mando y, en una expresiva y genial maniobra, tiras una bomba sobre una ciudad, muriendo en sus calles centenares de madres embarazadas junto al fruto de sus vientres, pero, a consecuencia de tu acción, tu País gana la guerra, serás recibido con todos los honores de héroe nacional y, por ti y ante ti, el Pastor de la Diócesis, el mismo que excomulgó, sacándola para siempre de la Iglesia, a la comadrona que asistió a la interrupción terapéutica de un mal embarazo de pocos meses para salvar la vida de la madre, este mismo Pastor de almas, ante ti y por ti entonará un Te Deum de acción de gracias.

Jaume Santandreu.

El passat mes de març va morir a Calvià Na Francisca Palou Albertí, a l'edat de 89 anys. Que descansi en pau.

No hi va haver en els nostres pobles altre moviment de població.

Tampoc hi va haver altre casament que l'anunciat a la passada Revista.

CAJA DE BALEARES "SA NOSTRA"

ENS AJUDA A FER LA REVISTA AMB EL SEU SUPORT ECONOMIC

Lea y escoja

Por Juan Liadó.

Esta vez, el comentario de un libro de nuestra Biblioteca Municipal voy a dedicarlo a El camino de Varennes de Alejandro Dumas, padre; quien es de suponer iniciaría a su hijo en la carrera literaria y quizás hasta le influyó en la confección de su obra más conocida, Los Tres Mosqueteros.

El camino de Varennes está editado por "La Gaya Ciencia" y pertenece a la Colección Moby Dick, Biblioteca de Bolsillo Junior.

Estas dos obras antes mencionadas, podríamos incluirlas en la novela llamada histórica, y están ambientadas en la Historia de Francia, por esto me he atrevido anteriormente a decir que la obra del padre influyó en la del hijo.

El argumento de El camino de Varennes es el siguiente:

En tiempos de la Revolución Francesa, después de la toma de la Bastilla, símbolo del yugo monárquico, que hasta entonces había imperado en Francia, la Asamblea Constituyente, órgano que ostentaba el Gobierno de la nación, fue derribando todas las estructuras del poder real. El monarca a quien le tocó vivir aquellos días de zozobra y desconcierto fue, como de todos es sabido, Luis XVI; el cual sólo fingió aceptar la autoridad de la Asamblea Constituyente para evitar su derrocamiento.

Luis XVI, su esposa Mª Antonieta y sus hijos vivían en el Palacio de las Tuillerías y estaban constantemente vigilados. La reina urdía las más diversas intrigas para obtener la ayuda e intervención de las restantes monarquías europeas para sacarlas del estado en que se hallaban. Estas contestaron ofreciendo protección a los numerosos aristócratas que habían huido de Francia y los animaban a intervenir militarmente.

Entre tanto Luis XVI había conseguido una importante suma de dinero y sus servidores más allegados le habían conseguido pasaportes falsos, tanto para él como para su esposa,

y preparaban la huida.

A M^{te} Antonieta se le había pasado por la Baronesa de Kerff, al rey por su intendente. Tras no pocos preparativos, muchos de ellos mal realizados debido a la ingenuidad y la comedididad de la familia real, lograron salir de las Tullerías burlando la vigilancia, usando dos pompasas berlines con dirección a Varennes, ciudad cercana a la frontera; allí debían encontrarse con un cuerpo del ejército favorable al rey. Ahora bien, toda la población de la frontera, a medida que el rey y su séquito iban avanzando, a causa de su poco disimulo, acabó por enterarse. Esto llevó a que, al retrasarse las berlinas a acudir al encuentro de los soldados edictos, estos optaron por retirarse.

Así, cuando llegaron a Varennes y al no ver al ejército, los servidores del rey se entretuvieron en buscarlos. Esta pérdida de tiempo resultó fatal, pues en varias poblaciones habían reconocido a los personajes reales, aunque no se atrevieron a delatarlo. Pero un audaz jefe de postas, Drenet, persiguió a los fugitivos, alcanzó el coche y siguió hasta Varennes para mandar cerrar el paso. Cuando las berlinas llegaron a su punto de destino, lograron ser detenidas por la población, por la Guardia Nacional y los campesinos que habían acudido en masa a la ciudad ante las llamadas de alarma.

Después llegaron los mensajeros de la Asamblea Constituyente ordenando la detención y traslado del rey y su familia a París donde quedaron recluidos hasta que fueron condenados y ejecutados por "Madame Guillotine" el 21 de Enero de 1.793.

Este libro es muy recomendable a los que aman la Historia por su tema; a los que gustan de la geografía por las magníficas descripciones que se nos hacen del paisaje francés, de sus monumentos y hasta de su gastronomía. También es recomendable para los que gustan de las aventuras así como de los rasgos psicológicos de los personajes. Es decir, aunque no sea una gran obra, es un libro para un gran sector de gente, escrito además con un estilo y vocabulario muy sencillos, lo que hace muy rápida su lectura. Pero más que otra cosa, piense que es un libro bueno para la gente de 12 a 14 años, que busca la aventura y la diversión en los libros.

CREACIÓ

Aprofitam per treure avui dues gloses fetes en aquests dies, per una persona que s'estima més signar amb un pseudònim, S'Escorpi. Per ventura a molts de vosaltres no vos agradaran, però adquireixen un valor per elles mateixes, si pensem en el seu significat, són la continuació d'un vell art, heretat dels nostres majors i que, gaire bé, es va perdent, per tant, tot el que sigui fer gloses i conservar-les, és important. I llavors, en tenir-ne un bon aplec, podrem decidir quènes són bones i quines dolentes. Aquí estan:

Es huir-vos des butxaques
per un lladre vertader,
és molt més fàcil de fer
que es sap de quatre passes.

SENSIBILITAT

Hi ha coses dins sa vida
que me fan emocionar:
Si els meus pares diven vine
perque les vagi a ajudar.
Quan s'amor diu que m'estima
i per ella altre no n'hi ha...
Si algú demana ajuda
i em vanen a cercar...
Però, demunt totes, n'hi ha una
de cosa en el món, germà,
que em fa feliç com ninguna
sense voler-ho evitar:
Quan sent unes veus que em criden
dels meus fills diquent: Papà.

S'ESCORPI. Abril, 83.

Gloses recollides:

La quis es batle va dir
al.lots a geure que és hereu,
lo quis que no sigui cesa
que vos recordeu de mí.

Anit passada era vespre
quan m'en vaig anar a colgar,
però vaig aprofitar
de festejar per sa fineatre.

Manel Suárez.

Cine o TEMAS

-23-

En este artículo, y contrariamente a lo que muchos piensan, no empezaré alegando al séptimo arte (el cine que se lo merece y bien, sino que haciendo honor al título de nuestra sección, lo iniciaremos con los libros.

Como puedo apreciar, más de una vez, que los clásicos se quedan en el olvido, haré un pequeño comentario a su favor, y de paso pronunciaré el título de una obra que haga mérito a ese pasado tan lejano y próximo a la vez.

La literatura castellana del Siglo de Oro (ss. XVI y XVI) no ofrece dificultad de comprensión (el castellano de la época había avanzado mucho, las palabras antiguas -si leemos la versión original- son escasas) pero es que además, y debido a circunstancias que no caben explicar aquí, se ven dotados de un finísimo humor, en caso de la prosa crítica, y de belleza espectacular en caso de poesía, ensombrecidos ambos aspectos de tal manera que ni la más dura censura, característica de esos siglos, pudo condenar su verdadero contenido.

Ya no me voy a referir a los famosos pícaros (Lazarillo de Tormes, Guzmán de Alfarache) que hicieron reír a más de un clérigo, ni a las bellas poesías de Garcilaso o fray Luis,

ni a la mística de San Juan o Santa Teresa, sino a una obra que se identifica con su pasado, con nuestro presente y, si lo hay, con el futuro, cuenta además con el prestigio de ser la creación del escritor don Francisco Quevedo, el misógino más divertido que he leído.

Los sueños, obra del citado autor parece tener la estructura de la Divina Comedia (obra italiana de Dante) pero Quevedo prescinde del Paraíso, para hablar, paralelamente con una diabólica intención, del infierno. Y es aquí donde mete a los personajes más prestigiosos de su época inclusive a algún que otro papa, que no eran santo de su devoción.

Quevedo, con desfachatez y sin ningún tipo de timidez, escribió claro en una época, donde pudo ser quemado por sus palabras. A veces pienso lo feliz que sería al leer a un Quevedo de nuestro tiempo.

Ahora sí que voy a hablar del cine. Seguramente más de un lector habrá leído ya: "José Luis García ha obtenido el "Oscar" con su película Volver a empezar. Yo no he visto la película, porque han de saber ustedes que la cinta premiada ha sido vista en total por novecientos espectadores, y que en su momento fue un verdadero fracaso. En Mallorca fue estrenada en la sala Augusta de Palma, y sólo estuvo en cartelera cinco días con una recaudación máxima de 50.000 ptas.

Pero ya ven ustedes lo que es el destino, ahora ha sido premiada, y por supuesto, como ocurrió con Carros de fuego, se harán colas para ir a ver lo que se ha premiado.

La explicación a este "fenómeno" es que el espectador, sobre todo el español se fundamenta en la crítica dejando a un lado sus propias valoraciones.

Para mí, el que Volver a empezar haya obtenido el "Oscar" no significa que sea la mejor película española, ni que hayamos llegado a la cumbre, sino que el cine español está cambiando, y que aquí, entre nosotros hay quienes se toman las cosas en serio y trabajan bien, que en una palabra "el españolito de a pie" se está concienciando de su papel. Efectivamente la interpretación de muchos actores españoles es

tan buena como la de los "famosos" que surgen de las escuelas inglesas, ánimos no faltan, lo que pasa es que hasta ahora el intérprete, el director se ha visto apocado ante los triunfos, o mejor, la preferencia del exterior, los medios económicos no son del otro mundo y se ha tenido miedo a invertir en algo que no va a tener éxito, como le ocurrió a Volver a empezar en que el director se vio en unos buenos apuros económicos.

En cuanto a las demás películas, como ya se previó Ghandi se ha llevado la mayoría de nominaciones si bien es verdad que de nuevo se han cerrado las puertas a Paul Newman y a Peter O'Toole como a los mejores actores, y a Steven Spielberg como al mejor director, nominaciones que también se ha llevado Ghandi.

Julie Andrews, máxima candidata al premio (que ya había ganado por su película Mary Poppins), Jessica Lange, Sissy Spacek y Debra Winger también han sido descartadas por Meryl Streep que ha sido galardonada como la mejor actriz por su actuación en La depilación de Sofía, Meryl Streep, si alguien no lo recuerda, trabajó en la serie Holocausto, era la esposa alemana del joven pintor judío que al final murió en el campo de concentración nazi como la mayoría de los protagonistas.

E.T., el extraterrestre ha obtenido cuatro "Oscar" aunque de consideración menor. Si bien el premio al mejor actor, debido a las grandes figuras de Newman y O'Toole, ha sido un tanto insatisfacción popular, no ha ocurrido lo mismo con Oficial y caballero que ha sido premiada a la mejor canción, realmente buena, y al mejor actor secundario que también tuvo una buena interpretación.

La gran frustrada junto a Victor o Victoria? ha sido Lootsy que esperaba obtener mejores resultados, ya que ha tenido una gran audiencia desde su estreno, además de contar con la figura de Dustin Hoffman.

Obtenidos los resultados, la tensión por saber quien iba a ganar, a desaparecido, se ha premiado a quien se ha creído mejor. Es imposible hablar de manías o preferencias en los votantes que forman la Academia, pues ésta consta de dos mil y pico de afiliados que mandan su voto por correspondencia, luego no puede haber influencias de uno sobre otro para determinar la resolución.

En cuanto a televisión, lamentablemente poco podemos decir, porque es cada día es peor, y porque realmente no vale la pena ni comprar el aparato.

Sólo he de decir, que los premios cinematográficos no serán vistos hasta una semana después de haber sido concedidos.

Las retransmisiones deportivas son pocas, y, casi siempre resumidas. Crend qué como incentivo al deporte español, que siempre es mal pagado, debía promocionarse un poco más. En fin, ahí queda la réplica, ya veremos que solución da Prado del Rey, que a este paso será prado de vacas.

Lo único que más o menos es bueno, es el ciclo de Douglas Sirk, que pronto será sustituido, ya que eran diecisiete las películas que iban a ser emitidas, y sólo quedan dos para emitir.

Los aficionados al cine pueden informarse a través de otro programa que ofrece televisión Zarabanda al que se le puede adjudicar calidad.

Creo, que televisión tenía programados en lugar del ciclo de Douglas Sirk otro dedicado a Rita Hayworth "la Gilda del guante", Humphrey Bogart, y a Imperio Argentina.

N. PAULKER

XERRADES DE CAFÈ

Per En Joan Rubio

Una via a l'entrada del poble, venint de Calvià, l'altra a la sortida de cap a Peguera, només hi ha un kilòmetre i mig de la casa d'una a la de l'altra, idè bẽ, no hi ha dia que no facin aquest camí al manco dos pics, i això que la jove té vuitanta-vuit anys i noranta-un, la major.

Les han conegudes i apreciat per Ses Algorfos, Son Font, Peguera, Son Vic Nou i Vell i per Moferès, d'entre altres llocs. També una d'elles, Na Margalida, ha fet feina en Es Malgrat, Carabala i Mar i Pins, d'això en fa quinze anys, però fins i tot avui mateix tria bessó sense ulleres i puja marques com si d'una jovegana es tractàs. Totes dues són mestres de boleros, a més d'una festa les hi han fet rotlo, i no fa molt les sol·licitaren per ensenyar a uns al·lots que havien de ballar boleros a una comèdia. S'expressen amb un mallorquí perfecte, no de bades són nades a Capdellà, i les coneixen per Ses Vidales: Na Francisra Palmer i Na Margalida Palmer, mirall, a on n'hi hagi, d'optimisme.

Havíem quedat a les onze a ca Madò Margalida, i com em vaig torbar mitja hora, vaig trobar a Madò Francisca que es tornava a ca seva amb un bon manet de julivert a la mà, però no tengué inconvenient en tornar cap enrere per fer aquesta xerrada, encara que el dinar hagués d'esperar "quan un és tot-sol no ha de donar comptes a ningú" em digué.

Com bones capdelleneres se senten independents de Calvià, això faltaria!, però reconegueren que encara es senten més llunyanes d'Andratx i Galilea.

M'explicaren com es vivia abans i que en certs caires no enyoraven aquelles incomoditats: "¿quante de banys? Una biga en mig des pla i un paraigua per si plovia. Per banyar-mos, dins un cossi i aigua calenta des calderó." Per rentar roba, primer es rentava la blanca, després s'hi posava la blanquinoso i després la fosca, per aprofitar la mateixa aigua, no hi havia coixiners que no la passessin pel midó i després una bona plantxada per què quedàs ben llisa.

Les cases (i això ho podeu comprobar perquè moltes del terme encara ho tenen) tenien unes peces concretes que eren la cuina, la casa i un quarte a baix, i tres quarts més a d'alt. A part de la solli pel porc i l'estable per l'ase i un tancat per la cabra, perquè no hi havia casa que no tingués aquestes tres darreres peces amb llogueters. També hi havia el forn que s'emprava un pic a la setmana que era quan es pastava i es coven 3 o 4 pans, una coca amb verdura i una de tallades si no era corema. Cosa estranya, el pa, no tornava tan rovellat amb set dies com ara en tres, serà, segons diu Madó Francisca perquè la farina era farina.

Es feia cuinat per tres dies, i tan sols se variava el segon plat, avui sobressada demà xuia frita. Només el diessabte hi havia carn a la botiga, perquè es matava un xot o dos el cap de setmana i si hi havia sort comprant una terça de carn, el diumenge hi havia bullit. Si el carnisser no despatxava tota la carn sacrificada, lo que quedava ho rifava entre els seus parroquians. A la botiga no hi havia molt que triar: un caixó de fideus, un altre de sabó, un sac de patates i un sac d'arròs.

La cabra era un animal de companyia obligada, que col·laborava amb la casa aportant llet i qualche cabrit, per cert un pic que l'home de Madó Francisca passejava la cabra per la voreira del camí, duquent darrere una cabrida blanca, passà un cotxe amb una nina de'n Verga i s'encapritxà amb la cabrida i li hagürem de vendre. A la cabra se l'alimenta fàcilment, quan no hi ha res més, branques d'ametler. Dona llet dos pics al dia.

Madó Francisca va tenir tres fills, un d'ells morí als 18 anys. Em digué com s'arreglaven per posar-li els panyals: " Un cop haver-li caigut es llombrígol, tres bragues, mig drap, un drap sencer i llavors se faixa."

Denou dies després d'haver tengut el seu fill Mateu, va nèixer En Pep de Can Moll, i la vengueren a cercar perquè li donàs pit al manut, ja que no agafava la seva mare. Però altra cosa són les dides, dones que han criat un infant seu i encara tenen llet i es lloquen per donar pit a una altra criatura. Aquestes dones (segones mares) s'instal·laven a ca el nou infant o se l'

-25-
emportaven a ca seva fins que la necessitaven. Altra qüestió dins aquest tema era l'assumpte de banyar la criatura, si el dia següent al naixement no passaven per la casa de Deu a banyar-li el cap, les monges ja tenien amb qui pensar.

Referint-se a "coses grosses", m'indicaren que el camí actual de vinguda a Capdellà l'havien fet els presos devers l'any quaranta, l'antic anava per altra banda i feia més vltas.

El primer pic que Madò Francisca va sentir parlar d'un aparat que hi veurien les persones i les sentirien parlar, va ésser de boca del seu fill petit. Quasi li pegà. Però evidentment s'han adaptat a les noves tecnologies perquè Madò Francisca, també, ha anat tres pics a Mahó amb avió "es viatge no és massa llarg, es temps de xupar dos caramels."

El llum el duqueren a Capdellà de la part d'Andratx, però així mateix amb l'oli, que era abundant, la gent s'arreglava. Empraven l'oli del pellucar per fer el llum, perquè era més espés.

Recorden els anys del grip, que a Capdellà moriren dues persones, però pitjor va ésser la rosa que se'n dugué molts de nins i joves. Madò Margalida patí les febres i també està a punt d'anar-se'n, però ho va superar, tenia devuit anys, i així mateix perdé el caminar i el pel del cap. En aquell temps si bé el metge donava servei les vint-i-quatre hores del dia sense ésser necessari que l'avisassin, mancaven els medicaments, que preparava ell mateix de tres o quatre potets que tenia a ca seva, i oli de ricino pels restrets.

Madò Francisca, que per qualque cosa és major, xerrava més que Madò Margalida, o pot ésser que aquesta la deixava xerrar més, i Madò Francisca va anar a escola fins que es casà als 22 anys, era una escola en pocs nivells "tal de s'arc ses primeres eren ses majors, i llavonnes ses més petites, i separat a una costura ses petites de tot."

Quan vàrem tocar el tema de la feina, va ésser quan es des-tapà l'olla, ja ho voreu: Madò Margalida brodava abans de la guerra per cases de Barcelona, però després se'n va anar a fer feina a Peguera, a un dels hotels més antics, el Malgrat, que hi va estar 37 anys, fins que es va retirar. Madò Francisca també

va brodar per les monges, de la feina que les hi duïen les atlotes casadores. També va fer de botiguera a Can Castanyer, més de trenta anys. A Son Font segant, fent garbes, collint ametles i garroves amb Madò Mohona, Mo Teresa i Mo Rosa, també va estar a altres possessions que he anomenat al principi.

L'home de Madò Francisca va ésser mariner de jove, a Batabanor. A Capdellà va fer feina al camp, va fer carbó en el Galatzó i la seva dona li duïa el menjar cada dos dies. I es va dedicar al contrabandol, i ben orgullosa estava Madò Francisca quan m'ho contava:

"Jo cosia ses saquetes que s'havien de penjar al cap. Ses saques les recollien d'una barca que les deixava a Peguera, n'hi havia un, el Sen Mollet, que anava davant amb ses canyes de pescar, per si trobava es carabineros. Si els trobava xerrava fort amb ells i ^{era} sa senya perquè els altres s'amagassin fins que havia passat el perill: Després cadascó se le'n duïa a ca seva i allà ^{les} amagaven fins que les venien a cercar per a vendre'ls a Can Julià, un pic una saca caigué dins s'aigua i jo la vaig desfer i vaig posar ses pastilles a secar, sense cap por. Hi havia saques de tabac i caixons de pursos. Malgrat que hi havia es perill de que si et trobaven es depòsit a ca teva, te llevaven sa casa, els col·laboradors nos deien que no teméssim, que ells la comprarien per tornar donar-mos-la.

Un pic es carabineros me digueren que ensumàs pes pany de ca Na Bordoia per si sentia olor a tabac (jo sabia que n'hi havia), jo les hi vaig contestar que els qui feien olor a tabac eren ells. Hi havia gent que eren espies secrets de sa policia. A noltros mai nos agafaren."

Madò Margalida no en guardava de tabac, però ajudava a una cunyada seva a fer pastilles i cigarros, i com ho feien de vespre, un dia cregueren que a sa porta hi havia algú que encenia mistos i tocava, per evitar problemes aplegaren i llevaren el llum, quan tornà el seu germà va anar a veure el que era i va trobar un quissó que amb les cames tocava a la porta.

Per finalitzar aquesta llarga i agradable conversa, xerràrem de la capital, només hi anaven en haver de comprar alguna

cosa que no es pogués aconseguir per aquí, com un vestit o una capa, la diligència costava 3 pessetes i hi cabien 8 persones, partia a les quatre del matí, arribant a Ciutat a les vuit, tenia l'aturada baix les escales de plaça. Pel camí quan érem damunt el Coll des Cucons, havíem de agafar l'adreçera fins a la carretera a peu tant per l'anada com per la tornada.

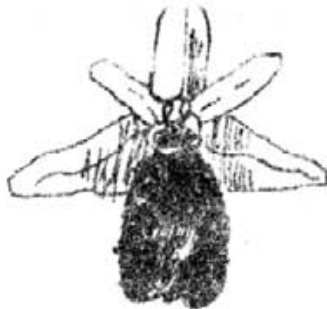
I aquesta va ésser més o manco barrejada la conversa amb dues bones persones, les primeres dones que han passat baix el rètol de aquestes xerrades.

COL.LABORA ECONOMICAMENT EN EL MANTENIMENT DE LA REVISTA VEINATS

Ophrys fusca

Ophrys bertolonii

Ophrys speculum
(Salada del Bon Lloc)

Ophrys bombyliflora

Ophrys tenthredinifera

Ophrys apifera

Verde

A les illes com a tot el Mediterrani podem trobar unes flors molt petites, molt hermoses i amb un procés de reproducció molt curiós, aquestes són les orquídies, grans desconegudes per la gent no estudiosa de les plantes. Les nostres orquídies no són tan grosses ni tan espectaculars com aquestes que podem trobar a les botigues de flors o a n'els grans hivernacles dels jardiners, però són igualment "belles" i sorprenents, ja que en podeu trobar de formes molt rares i exòtiques.

El procés de pol·linització és molt paregut al dels Arum (cugat orapa): quan les flors femenines són madures i a punt de rebre pol·len, la inflorescència comença a desprendre una olor fètida acompanyada d'una pujada de temperatura. Aqueixa pudor i calor atreuen mosques vingudes d'altres plantes i per tant ja cobertes de pol·len. S'afiquen dins la flor, a on es troben agafades per les parets llenegadisses i per una sèrie de pèls que els impedeixen la sortida. En els seus esforços per sortir cobreixen les flors del pol·len que duen damunt. Llavors, a entrada de nit, la planta comença una transformació complicada: les flors femenines se mustien i les masculines comencen a vessar el seu pol·len sobre els insectes atrapats, al mateix temps que baixa la temperatura i desapareix l'olor fètida. Al matí següent les parets tornen menys llenegadisses i els pèls que feien de barreira es mustien deixant les mosques en llibertat per anar a visitar

altres plantes amb els seus carregaments nous de pol·len.

El gènere més comú és l'*Ophrys*, que té el "morro" inferior de la flor desproporcionadament gros i inflat: sovint peludet o vellutat el més comú és l'*Ophrys fucosa* que comença a florir pel gener, té el "morro" d'un blau metàl·lic a la part de dalt, gairebé negre més avall, i acabant en quatre lòbuls.

L'*Ophrys bertolonii*, el té negre i vellutat, amb una taca clara enmig.

L'*Ophrys sphegodes* té dues bosses laterals i una taca central normalment en forma de "H".

Molt comú també es la *Ophrys Speculum* coneguda per Sabateta del Bon Jesús. Té el marja del morro pelut i el centre lluent.

Les més petites són l'*Ophrys bombyliflora* (vol dir flor en forma d'abella).

Les dues espècies més vistoses són l'*Ophrys tenthredinifera* i l'*Ophrys apifera*. Tenen els tres pètals de darrera de color rosat (en realitat són sèpals).

El mecanisme de pol·linització esmentat abans el realitzen amb les orquídies les abelles mascles, atretes per la forma del "morro" i sobretot per la olor característica que se'n despren, són induïdes a creure que es tracta d'una abella femella de la seva espècie. Es posen damunt el "morro" i comencen la còpula. La seva posició és tal que no poden evitar el contacte amb les pol·linies, dos sacs de pol·len en forma de sacs rígids amb bases aferradises que les fa adherir al cos (normalment el cap) de l'abella que els senyala quan se'n va. Llavors comença un moviment extraordinari: les pol·linies fins ara verticals es comencen a corbar, i al cap d'un quart o mig minut queden gairebé completament horitzontals, en posició ideal per tocar l'estigma de la pròxima orquídia que visita l'abella.

L'altre gènere bastant comú en el Mediterrani és l'*Ophrys*. Dins aquest podem trobar les dues orquídies més belles de les illes: l'*Ophrys longicornu* i l'*Ophrys mascula*.

La primera té els sèpals i els pètals reunits en una mena de casc, mentres que la segona té els dos sèpals laterals inclinats cap endarrera. Però tots dos tenen un "morro" amb els costats plegats cap avall, i una variabilitat de color realment sorprenent. Aquestes només es troben a la Serra Nord de Mallorca i a qualche punt de Menorca.

Ben distintes són l'*Ophrys tridentata*, petita amb les flors agrupades en una massa cònica i espessa, s'assembla a l'*Anacamptis pyramidalis* més alta, sense taques purpúries al morro i de floració més tardana.

La nostra orquídia més grossa es l'*Himantoglossum longibracteatum*. Sol començar devers el mes de febrer, té un aspecte malsà, com si fos una planta carnívora o verinosa però no ho és.

El gènere *Serapias*, amb la *Serapias lingua* i la *Serapias parviflora*, que són un poc difícil de diferenciar. La primera té el "morro" més gros i penjant endavant, la segona més rara a Mallorca i Menorca, el té més petit i penjant un poc cap enrere.

El *Limodorum abortivum* és una orquídia drecada i alta, tota de color violàcia amb un poquet de groc a la flor.

CARME L.A.

Orchis longicornis

Orchis mascula

Orchis tridentata

Himantoglossum longibracteatum

Serapias lingua

Vites, gloses i refranys populars

El nom d'aquest mes ve del llatí "Aprilem", encara que altres l relacionen amb una paraula grega que significa inici. A molts països d'Europa, el primer d'Abril, és el dia dels Innocents.

Els dies més assenyalats d'aquest mes són:

1.- Divendres Sant.

2.- Dissabte Sant.

3.- Pasqua.

10.- Diumenge de l'Àngel.

23.- Sant Jordi, dia del Llibre. Enguany traslladat al dia 22.

"Abril plaer i Maig ventós,
fau l'any ric i profitós".

"Abril i Maig acompassats,
compunen tots es sembrats".

"A l'Abril,
cada gota en val mil".
"Quan el Març no marceja,
l'Abril abrileja".

"Temps d'Abril:
sol solet i pluges mil".

Cançó d'Abril

"Hi tornarem al sol-solet!
Tira el braser per la finestra
llança la capa i el barret!
Que vingui el sol com una festa
i je no vull sentir més fred.

Oh, quin aïret!

PRIMAVERA

"Ara vendrà el mes de maig,
regalada primavera;
floriran totes les flors,
els clavells i les roses."

Manel Suárez

TASSA I MITJA ...

Per si no ens bastava amb l'entrada d'Espanya a la OTAN, fa pocs dies va esser aprovada per gran majoria (PSOE y AP de la maneta) la renovació del "lloguer" d'Espanya als interessos d'EEUU mitjançant la renovació de les bases americanes a territori espanyol.

Per procediment d'urgència (del Govern o dels americans?) i en lectura única, varem haver de patir la vergonya d'un tractat que hipoteca encara més no tan sols la nostra independència sinó posa en perill la pau.

El fràgil equilibri dels bàlcons ha rebut un cop més.

Queden enrera aquell mig milió de firmes arreplegades pel PSOE en contra de l'entrada d'Espanya a la OTAN. Després va venir l'eslògan "De entrada no" que ja feia sospitar i finalment ja instal·late al Govern i amb una còmoda majoria parlamentària, no tan sols no es convoca el referndum promés sinó que continuen consentint esser uns dòcils xotets davant els desitjos dels americans.

A les nostres illes continuarem tenint al Puig Major la Ferreries instal·lacions i personal americà seguirem rebent i sofrint la presència de la 6a Flota a la Badia de Ciutat i a les nostres aigües.

Qui controla les seves activitats ? L'armament atòmic, el deixen dins un llautet abans d'atracarse a ca nostra ?

Companys, és això "El Canó" ?

Manel Domènech.

ES PARVULARI.

Girant papers per ca nostra va caure en ses meves mans una foto feta fa bastant d'anys. Era jo. Enmig, assegut darrera una taula d'escriptori m'hi trobava amb sis anys; babero blanc amb punys y coll blaus ben net, clenxa ben feta i mirada cap a sa càmera. Sa ma esquerra plana damunt un quadern, a sa ma dreta una estilogràfica Parker (d'on hauria sortida?, perquè a les hores era una joia). A l'esquerra una estatueta de la Verge d'uns dos pams d'alçada, amb el pulgar romput que s'agontava amb un bocí d'alambre, (Les Franciscanes encara la guarden dins una petita cova a un racó del seu jardí). A la meua dreta un gerro de roses i darrera un mapa d'Espanya.

Han passat trenta anys desdè que em deixaren en es parvulari de Ses Franciscanes d'Es capdellà. Puc assegurar que quan munpare es despedí de ses monges, ses darreres paraules varen esser, -"si no fa bonda, branca"- Sor Fidelina fou l'excepció de entre els meus mestres, llenya no en repartia; pot esser que pensas que ja en trobaria qualcun de mestre, que en repartiria de més.

Sor Fidelina em dona un quadernet de lletra caligrada feta molt vell que segurament ja havien emprat un parell de generacions. El procediment, desde el primer dia, era el següent: seguir amb un llapis les lletres del quadern i quan l'havies acabat, sa monja, amb molt d'esment, anava barrant es llapis perquè es pogués tornar emprar encara que hi hagués alguna fulla foradada a força d'esborrar una i altre vegada.

De sa mateixa manera apreníem els números, només que aquí teníem s'avantatge de que només s'havien d'esborrar els resultats de ses operacions aritmètiques.

També apreníem molt, a resar, es clar que en castellà, cosa que em va crear un conflicte perquè sa meua família resava en mallorquí, mentres que ses lletanies i ses misses les deien en llatí. Semblava que Déu ems entenia millor si li parlàvem en castellà o en llatí.

A migdia tots els que veníem de possession, dinàvem a ca Ses Monges. Ens donaven un plat de cuinat o de sopa, i el segon el duïem de Can Nostra.

A mitjan h̄rabaixa, si havíem estat bons al.lots Sor Fidelina treia un plat de confits com a puntes d'agulla o faves torrades, ens en donava un parrell a cada un, i en deixava caure uns quants per enterra i qui l'agafava era seu.

Quan s'atracava s'hora de sortir, resàvem tres Ave Maries en to de cansoneta i acabàvem amb un "Hasta mañana si Dios quiere". Sor Fidelina es posava en es portal i nosaltres en fila anàvem surtint besant el crucifixe que ella aguantava, i cap a canostra falta gent.

Per anar a s'escola no pagàvem un cèntim, però sempre hi havia presents per les Franciscanes: una carretada de llenya, un sac de farina, una peça de formatge, un barral d'oli, etc. que sempre t'agraïen i, a la vegada, t'obsequiaven amb qualche detall fet seu de verdadera artesanía, un coixinet per agulles, un ramet de flors de paper o padàs, un ram de palmes ...

Sor Fidelina, Sor Manuela que era la Superiora, Sor Francisca cuinera i enfermera i es meus companys de s'aula petita l'any 52 no hi son a sa foto de que vos parlava però per un moment me va semblar que sí.

Joan Vidal

El pasado día 24 de abril tuvo lugar en el Teatro de la Sociedad una Mesa redonda organizada por esta revista en el afán de que nuestros pueblos estuviesen informados en lo que se refiere a programas electorales y para que todos tuvieramos un primer contacto con los que van a ser nuestros representantes en el Ayuntamiento y = nuestro futuro Alcalde, pero en esta sección solo reproduciremos lo que manifestaron los diferentes partidos con respecto a lo referido a deportes.

Concretamente las preguntas que hicimos a los Alcaldables fueron dos, las cuales no parece que recogen la inquietud popular más significada, las preguntas fueron las siguientes:

1- DELANTE LOS CUATRO AÑOS QUE VOL. VAN A ESTAR REGISTRADOS LOS DESTINOS DEL MUNICIPIO DE CALVIÁ, ¿ QUE ES LO QUE SE PROPONEN REALIZAR EN CUANTO A INSTALACIONES DEPORTIVAS EN CADA UNO DE LAS DISTINTAS ZONAS DE NUESTRO MUNICIPIO?

2- ¿PIENSAN APOYAR AL CLUB DEPORTIVO CALVIÁ, TAL COMO LO HA HECHO HASTA AHORA LOS AYUNTAMIENTOS QUE LES HAN PRECEDIDO, MEDIANTE SUBVENCIONES ECONÓMICAS?

ALIANZA POPULAR- Sr. D. Rafael Xanena Latas.-"Nosotros siempre tenemos por norma el ahorrar, el no malgastar el dinero, pero en lo que ha de ver se refiere, ahí sí que vamos ser generosos, puesto que pensamos que todo lo que se invierte en deporte se invierte también en salud, es decir que todo lo gastado en deporte se deja de gastar en seguridad social.- Si nosotros ganamos las elecciones haríamos un polideportivo en Calviá y un campo de fútbol en Campellá.

(El Sr. Xanena no contestó a la pregunta de la ayuda al C.D. Calviá, suponemos que fue porque se le olvidó, nosotros no insistimos en esto que era tarde y había muchas preguntas por hacer sobre otros temas también importantes).

PARTE SOCIALISTA CORREO ESPAÑOL.- Sr. D. Francisco Obrador Loratino - (dijo latizando que la pregunta no era para poder contestarla bien en dos minutos) Pero nosotros mantenemos que todos los núcleos urbanos de este municipio deberán tener un polideportivo propio, con piscina etc. y Calviá está entre ellos, naturalmente.

En cuanto a la subvención al C.D. Calviá, pues si nosotros seguimos

remos subvencionando al C.D. Calviá, como apoyaremos a todos los equipos del municipio para que asciendan, para que puedan ser participativos del pueblo, para que la gente pueda ir a los campos de fútbol los llene, pero sobre todo lo que potenciaremos es que a la hora de hacer fichajes, a la hora de pagar, haya habido mucha gente haya podido hacer deporte y que por lo tanto pueda participar de estos equipos, nuestra idea al respecto es crear un patronato de deportes que administre todo tipo de ayuda que se destine a subvencionar al deporte, para que incluso pueda tener una línea de autofinanciación dicho patronato para que así las ayudas no sean los particulares quienes administren estas cosas sino que sea el propio patronato el que lo haga, o sea el Ayuntamiento a través del patronato en el cual estarían integrados representantes de los Clubs deportivos del municipio, de los sindicatos de las asociaciones de vecinos, patronales etc.

PARTIDO SOCIALISTA DE MALLORCA.- Sr. D. Daniel Amenqval Mas.- Sobre este tema que quede claro que yo durante los cuatro años que llevo en el Ayuntamiento siempre he apoyado este tipo de ayudas, yo seguiré manteniendo este criterio pero he de decir que tendría que haber un poco más de control, pues nosotros no administramos dinero nuestro sino fondos públicos y no me refiero solo a la subvención del C.D. Calviá sino a todas, se ha de subvencionar hasta el máximo de lo necesario, pero no más, no quisiera que con lo que digo se interpretase que creo que se ha malgastado alguna peseta pero eso sí, creo que cuando le decimos al pueblo que vamos a subvencionar no podemos hacerlo a "tutti frutti" y a toda marcha, en cuanto a la potenciación de las diferentes zonas en instalaciones creo que ello es necesario, como dicen todos, pero yo creo que se debería construir un polideportivo mayor y mejor que los otros para que potenciase y dase nombre a Calviá.

UNION MALLORQUINA.- Sr. D. Carlos Alabern Montis.- Nosotros creemos que se deben potenciar las instalaciones ya existentes en los pueblos de Calviá, construyendo aquellas instalaciones de las que todavía carecen para así evitar que las gentes de aquí se tengan que desplazar a otras zonas del municipio para hacer deporte. En cuanto a la Ayuda al C.D. Calviá nosotros que deberemos seguir ayudándole en la medida en que pueda el Ayuntamiento para que pueda continuar en la línea que ha seguido hasta ahora.

PARTIDO COMUNISTA DE ESPAÑA (PCIB).- Sr. D. Anselmo-Lorenzo Montaña Portillo.- El deporte es primordial para fortalecer la salud pública y por ello creemos que hay que potenciarlo, pero creemos que una de las cosas por hacer es poner al alcance de la clase popular los deportes de élite como pueden ser el golf y el tenis, hay que facilitar los medios para que los trabajadores puedan acceder a ellos, por otra parte creemos que

hay un deporte que está olvidado aquí y se debe potenciar, es el alpinismo, o el deporte de montaña, que significaría el contacto directo de la juventud y de los más mayores con la naturaleza. En cuanto a lo de subvencionar al C.D. Calviá, nosotros creemos que hay que subvencionar al equipo de fútbol, que es el deporte nacional de Inglaterra, no de España, lo intentaremos por todos los medios pero no solo al Calviá sino a todos los Clubes del Municipio y no tan solo al fútbol sino que vamos a intentar fomentar también otros deportes.

Bueno, como pueden ver nuestros lectores, parece que la voluntad de todos es que haya mucho deporte, instalaciones (que buena falta nos hacen) y en cuanto a los hinchas del C.D. Calviá nos podemos sentir satisfechos puesto que va a seguir apoyado por nuestro Ayuntamiento.

Que bonito sería todo esto si no fuera por aquella frase que dice "DEL DICHO AL HECHO HAY MUCHO TRECHO"; pero bromas aparte creemos que ya ha llegado el momento de que podamos tener instalaciones deportivas decentes y creemos que para que ello pueda ser posible sería muy necesario que alguno de esos partidos sacase mayoría absoluta puesto que si de nuevo hay que recurrir a los pactos me parece que vamos a tener la casa sin barrer otros cuatro años.

DISCOBOLO

ULTIMA HORA.- Han llegado a nuestros oídos rumores de que en Calviá se va a instituir una escuela de artes marciales, aunque desconocemos de quien partirá la iniciativa.

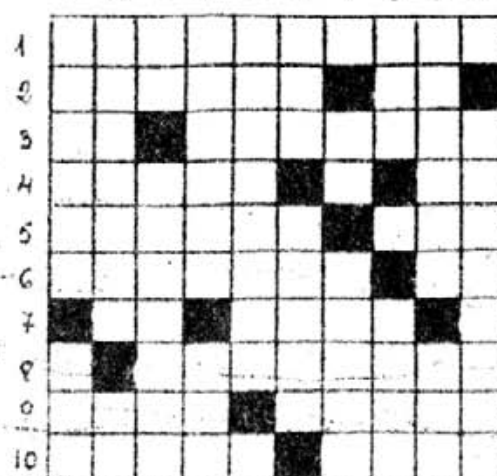
!!!!QUEREMOS HACER DEPORTE!!!!

José Suárez.

CRUCIGRAMA:

Horizontales. - 1.-Inflamación del párpado. 2.-Utensilio para azotar. Afirmación, al revés. 3.-Al revés y en castizo, carencia absoluta. Fruto del níspero. 4.-Delgado, delicado. Vocal. Percibí un sonido. 5.-Avisado para acudir a un determinado punto, al revés. Radio televisión, al revés. 6.-Que vagan sin domicilio fijo. Vocal repetida. 7.-Reflexivo. Medida de superficie. Número romano. 8.-Vocal. Transpiración. 9.-Hijo de Adán y Eva. En sentido figurado, aburrido. 10.-Anade. Fruto del nogal.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Verticales. - 1.-Honor o gloria. Adverbio de lugar. 2.-De mucha lana, plural. Al revés y en castizo, carencia absoluta. 3.-Conjunción latina. Río inglés. 4.-Acabada, rematada. Junta. 5.-Ligereza. Consonante. 6.-Al revés, hermana. Valiosas. 7.-Vocal. Río italiano. Espuerta grande. 8.-Pariente. Cinco. Junta, al revés. 9.-Isla pequeña. Guiso. 10.-Consonante. Insulsa, al revés.

JEROGLIFICO: ¿Le acompaña?

SOPA DE LETRAS: Cinco capitales europeas.

P A O B S I L
M A D R I D O
B C R O M A N
A E C O D E D
L A M I C O R
E S P U R E E
C A S I O P S

SOLUCIONES AL NUMERO ANTERIOR:

Al Crucigrama:

HORIZONTALES: 1.-Pintora.Caducar. 2.-Era.Incas.Ola. 3.-Ra-
tapmE.Re.Calar. 4.-T.Aglutinarte.R. 5.-Impreso.eromanE. 6.-Gims-
na.P.Amores. 7.-alesA.Más.asecA. 8.-E.I.Canal.F.E. 9.-enevA.La-
Cerde. 10.-Finite.L.Curios. 11.-Reedora.Cabildo. 12.-I.Barbitúri-
ca.I. 13.-Cardona.nalasaC. 14.-Oje.sañab.E.SI. 15.-Sesiego.saturiv.

VERTICALES: 1.-Péritga.Africos. 2.-Ira.Milenio.Ajo. 3.-na-
tapmE.Enebro. 4.-T.Agresividad.I. 5.-O.Plana.Atero.E. 6.-rimusA.
C.DRBN5G. 7.-Aneto,Mal.AIAAO. 8.-C.I.Penal.T.N. 9.-Carna.saR.Cu-
nas. 10.-Assara.L.Careba. 11.-D.Cromo.Cubil.T. 12.-U.Atmosférica.
U. 13.-Colearó.rilaseR. 14.-Ale.Necedad.Asf. 15.-rarresA.osoiciV.

A los Jeroglíficos:

¿ Encontrastes abierto ?

SI, C rota R D E

Si, carró tarde.

¿ Cómo os alumbrais ?

C O N T A S

Con teas.

SENSE PARAULES

